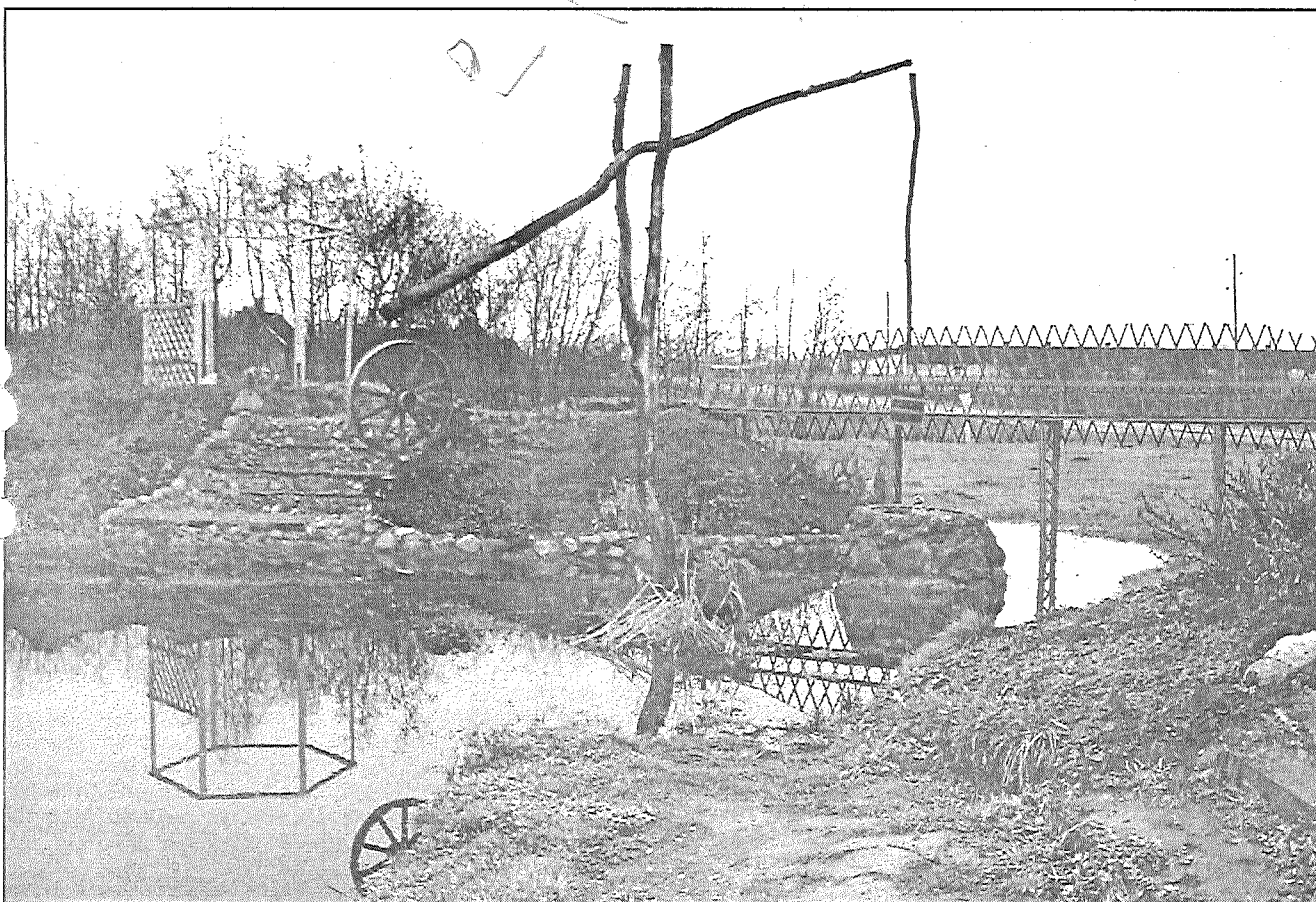

«Jāņkalnu» melodija skan arī ziemā

● Jāņkalnu māju saimnieki Olga un Jānis Pastari Stabulnieku pagastā savu zemes gabalu šosejas malā pārvērtuši par pasaku dārzu.

Ista sakoptība un teritorijas iekārtojums vislabāk novērtējams vēlā rudenī. Vasaras zaļums nereti veiksmīgi notuše pat saimnieku atpūstību, taču pēc tam, kad sals ir nesaudzīgi izrēķinājies ar puķēm un dekoratīvajiem augiem, atsedzas viss, ko cilvēks veidojis savām rokām. Vēls rudens ir laiks, kad pagalmi un māju apkārtnē vai nu rāda saimnieku atstātos dadžu un vībotņu stublājus,

vai arī iepriecina acis ar tīkamu izskatu. Par gaumīgi un glīti iekārtotu māju teritoriju prieks katram garāmgājējam, un arī saimniekiem, šķiet, ikdienas solis tajās raitāk apdarāms.

Garām Stabulnieku pagasta centram ik dienas pa šoseju aiztraucas simtiem automašīnu. Nebūs pārspīlēts sakot, ka ikviens braucējs ar labpatiku nolūkojas uz romantiskas izdomas un bēr-

nišķīgas fantāzijas apvienojumu pie «Jāņkalnu» mājām – uz zemes stūrīti, kurš iekārtots kā rūķiņu vai pasaku fejas vajadzībām. Pareizāk gan būtu teikt – uz uzkalniņiem, jo šīs veidojums ar akmens celiņiem, kāpnītēm, tiltiņiem, arkām, aku, trepītēm, ar balkoniņiem un pīramīdām tapis uz zemes pauguriem.

Olga Pastare ir šīs ieceres autore un iniciatore. Viņa stāsta, ka pēc plašā diķa

izrakšanas vajadzēja kaut ko iesākt ar kaudzēs sabērtu zemi. Gar vienu malu izlīdzināja, bet otrajā pusē un arī diķa galā – atstāja. Saimniece nolēma to apzaļumot. Viņa atceras, cik daudz neatlaidības tas prasījis, jo māla slāni, kurš slidēja lejup, vajadzēja nostiprināt un tam uzbērt zemi, kurā augtu prasīgas un maigas kultūras.

Turpinājums 6. lappusē.

TURPINĀS «NOVADNIEKA» ABONĒŠANA

Latvijā ir 18 novadi, 3 no tiem ir Preiļu rajonā. Veidojas jauni. Bet nevienam Latvijas novadam vai reģionam nav laikraksta, ko saukt par savējo un teikt: «Sveiks, brāl, novadniek!»
Tikai mums ir paveicies. Tikai mums ir savs «Novadnieks», kas kopā ar iedzīvotājiem veido pilsētu, pagastu, novadu vēsturi un iet ar plašu ziņu klāstu pa pasauli.
Patīkamu lasīprieku 2004. gadā!

Tavs **NOVADNIEKS**

● Komerčbanku īstenotais kredīšanas process

⇒ 2. lpp.

● Trešdienas intervija ar ārstu dermatovenerologu Aleksandru Levikinu

⇒ 3. lpp.

● Kompensāciju apmēri par lietavu radītajiem zaudējumiem

⇒ 5. lpp.

● Atklājam sev Franciju, iepazīstot tās provinces

⇒ 8. lpp.

● Policijas ziņas

⇒ 10. lpp.

● Sludinājumi, reklāma

⇒ 12. lpp.

Latvijas novadu vadītāji viesojas Līvānos

5. decembrī uz tikšanos ar reģionālās atpūstības un pašvaldību lietu ministru Ivaru Gateru un Latvijas Pašvaldību savienības priekšsēdētāju Andri Jaunsleini ieradās divpadsmit novadu vadītāji no visas Latvijas.

Patlaban Latvijā ir izveidoti 18 novadi, vairākos šobrīd rit apvienošanās. Arī izveidoto novadu vadītājiem ir daudz neskaidrību. I.Gaters informēja, ka tiks sāktas sarunas ar visām pašvaldībām par iespējamajiem apvienošanās variantiem. Ja kāda pašvaldība iecerētajā novadā iekļauties nevēlēsies, tiks gaidīti konkrēti argumenti un priekšlikumi par iekļaušanos kādā citā novadā. Plānots, ka līdz 2005. gada pašvaldību vēlēšanām novadiem jābūt izveidotiem visā Latvijā. Tagadējo rajonu padomju funkcijas tad pārņems vietējās un reģionālās pašvaldības jeb apriņķi (tie varētu būt 9).

Izvērtās diskusijas arī par jauno Pašvaldību likumu, kura izveidē netika ņemtas vērā pašvaldību iebildes saistībā ar lēmējvaras un izpildvaras funkciju sadalījumu, pašvaldību ievēlēšanas un atlaišanas kārtību, kā arī par to pilnvarām un tiesībām.

Novadu vadītāji apmeklēja Līvānu novada Rožupes pagasta pārvaldi, bibliotēku, pamatskolu un kultūras namu, kā arī Līvānu centrālo bibliotēku un amatniecības centru. Līvānos iepazīs ar bibliotēku jaunajās telpās un automatizēto grāmatu katalogu.

Runājot pat administratīvo reformu, novadu vadītāji bija spiesti atzīt, ka daudzos jautājumos arī ministram I.Gateram īstas skaidrības nav joprojām, un tas novadu izveidi varētu apgrūtināt.

11. decembrī I.Gaters visu dienu iecerējis pavadīt Aglonā, kur notiks sarunas par novadu veidošanu.
G.Kraukle

LOTĒRIJAS DALĪBNIEKA KARTE

Vēlos piedalīties «Preses balles», kas notiks 2004. gada 31. janvārī ieejas kartes izlozē

(vārds, uzvārds)

(adrese)

Pievienoju klāt abonēšanas kvīti nr.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Lūcijas kronēšana Latviju neinteresē

Arī šogad Latvijā nenotiks kādreiz Ziemeļvalstu kultūras pasākumos iekļautais Lūcijas kronēšanas pasākums sabiedrības minimālās intereses dēļ. Par Lūciju kronētā meitene un viņas sešas pavadones Adventa laikā apciemoja bērnu patversmes, veco ļaužu pansionāts, internātskolas un cietumus. Lūcijas diena ir 13. decembrī.

Lieli un mazi ziedojumi

Vislaielākos ziedojumus šogad – vairāk nekā 180 000 latu – saņēmusi parlamentā nepārstāvētā, bet Rīgā pie varas esošā Latvijas Sociāldemokrātiskā partija, tai seko «Jaunais laiks», kas nepilna gada laikā saņēmis vairāk nekā 120 000 latu, liecina Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja mājaslapā publiskotā informācija, ziņo BNS. Lielu naudas summu (105 012) nepilna gada laikā saņēmusi arī opozīcijā esošā Tautas partija. Vismazāk naudas šogad ziedojumos saņēmusi Latvijas Sociālistiskā partija – 5 latus.

Hugo Legzdiņam – 100

Latvijas zemūdenes «Ronis» pēdējais komandieris Hugo Legzdiņš 7. decembrī lgates pili atzīmēja savu simtgadu jubileju. Izcilajam Latvijas viram ir skaidra atmiņa, gaišs prāts un izteiksmes tiešums. H. Legzdiņa dzīve saistīta ar Latvijas kara floti, viņa laikā jaunā valsts būvēja divas zemūdenes un divus minuterus. Padomju varas gados viņš strādāja kā pasniezdējs, jaunajiem jūrnikiem mācot navigāciju un jūras astronomiju. Ir uzrakstījis grāmatu par navigāciju. Ja atminamies «Ronis», tad jāatceras, ka šo un otru zemūdeni «Spīdola» būvēt sāka 1924. gadā Francijā pēc viena projekta, bet 1941. gada 25. vai 26. jūnijā, Hitlera armijai uzbrūkot Padomju Savienībai, paši krievi Liepājā to un vēl piecas zemūdenes saspridzināja un nogremdēja.

Lembergs 15 gadus vada domi

Aivars Lembergs pilsētu vada jau piecpadsmit gadus, kopš 1988. gada 5. decembra, kad Tautas deputātu padome viņu iecēla par Ventspils izpildkomitejas priekšsēdētāju. Bez ievērojamas konkurences viņa vadītā partija «Latvijai un Ventspilij» uzvarēja arī pēdējās pašvaldību vēlēšanās 2001. gadā. Jubileja netika plaši atzīmēta, bet šajā dienā pilsētā atklāja atjaunoto dzemdību nodaļu, kurai gan Lembergs, gan veselības ministre Ingrīda Circene novēlēja pilnas palātas.

Ministri, a - ū!

Lai gan pašreizējā valdība strādā jau ilgāk nekā gadu, daudzi iedzīvotāji joprojām neko nav dzirdējuši par vairākiem ministriem. Kā liecina «Latvijas fakti» novembra aptauja, 18,5% aptaujāto neko nav dzirdējuši par vides ministru Raimonu Vējoni (ZZS), 17,6% — par īpašu uzdevumu ministru bērnu un ģimenes lietās Aināru Baštiku (LPP), 11,1% — par zemkopības ministru Mārtiņu Rozi (ZZS). Savukārt par Einaru Repši nebija dzirdējuši 0,1% aptaujāto. Populārs ir aizsardzības ministrs Ģirts Valdis Kristovskis (TB/LNNK), par kura darbiem nav informēti tikai 2,6%, ministru kabineta biedrs Ainars Šlesers (LPP) un iekšlietu ministrs Māris Gulbis (JL), kurus nepazīst 3,6% aptaujāto, ziņo LETA.

Ziņas sagatavoja T.Elste

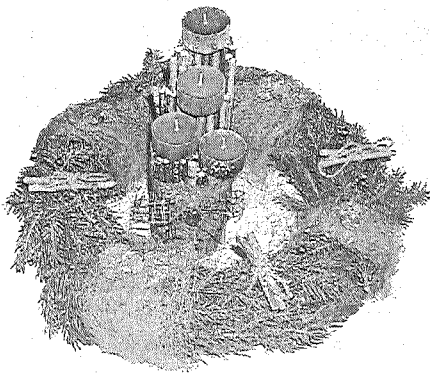
NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.
Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».
Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.
Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv
Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),
1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),
1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.
Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.
Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.
Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(trešdien, sestdien).

Preiļu 2. vidusskolas
10.b klases
audzēkņu gatavotais
Adventa vainags.

«Kristus ir miers un mierinājums,» sacīja Romas pāvests Jānis Pāvils II otrajā Adventa svētdienā.

Komercbanku īstenotais kreditēšanas process

Laikraksts «Novadnieks» turpina uzsākt jaunu rakstu sēriju, kas fokusējas uz notiekošajām saimnieciskajām aktivitātēm gan Latvijā, gan Preiļu rajonā, apskatot ekonomiskos un biznesa vadības procesus, uzņēmējdarbības tiesiskās attiecības un citus saistītos procesus.

Projekts ir tapis sadarbībā ar SIA «Novadnieks. Redakcija» administratīvo pakalpojumu centru. Raksti tiek publicēti laikrakstā «Novadnieks» un Internet mājas lapā www.novadnieks.lv divreiz mēnesī trešdienas laikraksta numuros.

Iepriekšējās publikācijas 3., 17. septembra, 1., 15. oktobra, 5. un 26. novembra numuros.

Mūsdienīgu tirgus ekonomika nav iedomājama bez plašām kredittiecībām. Pateicoties kredittiecībām, pirmkārt, rodas labvēlīgas iespējas kapitāla pārplūdei no mazāk ienesīgām ekonomikas nozarēm uz peļņu nesošām; otrkārt, tās paātrina preču realizāciju; treškārt, samazina ar naudas apgrozību saistītās izmaksas, ceturtkārt, sekmē kapitāla uzkrāšanu.

Viens no bankas galvenajiem pelnītspējas instrumentiem ir kredīti, tādēļ bankas sekmē kreditēšanas standartu un procedūru izstrādi, tādējādi samazinot pašrisku un palielinot kredītportfeļa kvantitatīvos un kvalitatīvos rādītājus.

Pēdējā laika publikācijas oficiāla rakstura paziņojumi par banku darbības rādītājiem un to īpašnieku aktīviem apstiprina, ka iepriekš minētie procesi ir īstenoti sekmīgi un komercbankas pēc bankas «Baltija» krīzes tagad bauda patērētāju uzticību, pārlicina ar saprātīgu konservatīvismu. Notikušie finanšu konsolidācijas un banku apvienošanās procesi un sabiedriskās domas pētījumi nepāšaubāmi liecina par komercbanku sektora stabilizāciju. Tā žurnāla «The Banker»

publicētajā Centrālās un Austrumeiropas valsts banku reitinga tabulā trīs Latvijas bankas iekļautas starp simts lielākajām. «Pareks bankai» ir atvēlēta 47. pozīcija. Savukārt «Latvijas Unibanka» tabulā ieņem 58. pozīciju, bet «Nord/LB Latvija» — 98. vietu.

Baltijas valstīs angļu valodā iznākošais laikraksts «The Baltic Times» izveidojis savu versiju par 50 bagātākajiem cilvēkiem Baltijas valstīs un šā bagāto cilvēku topa galvā ir ierindojis Latvijas «Pareks bankas» īpašniekus Valēriju Karginu, Viktoru Krasovicki. Sarakstā ir vairāki citi komercbanku darboni.

Valsts uzņēmumiem izsniegto kredītu apjoms 2003. gada 11 mēnešos ir 928,50 miljoni latu, kas ir 1,5% vairāk kā attiecīgajā periodā 2002. gadā. Kredītu privāto uzņēmējumu pieensums ir 13089,30 miljoni latu, kas ir 4,7% vairāk kā 2002. gada attiecīgajā periodā. Vislielākais izsniegto kredītu pieaugums ir vērojams privātpersonām, kas 2002. gada 11 mēnešos sastādīja 4849,50 milj. latu. Ja salīdzina ar 2002. gada attiecīgajā periodā izsniegtajiem 3466,50 miljoniem latu,

pieauguma temps ir 28,6%.

Viens no būtiskākajiem kredītportfeļa kvalitātes rādītājiem ir izsniegto kredītu termiņu struktūra. Tā 2003. gada 11 mēnešos iekšzemes uzņēmumiem un privātpersonām izsniegto kredītu termiņu struktūrā īstermiņa kredītu īpatsvars ir 15%, kredītiem ar termiņu 1-5 gadiem — 46%; kredītiem ar termiņu ilgāku par 5 gadiem — 39%.

Pastāv dažāda kredītu klasifikācija pēc to būtības un īstenošanas formas. Latvijas tautsaimniecībā dominē komerc-kredīti, kuru īpatsvars ir 34% no 2002. gada 11 mēnešos kopējā izsniegto kredītu apjoma. Seko hipotekārie kredīti ar 26% un industriālie kredīti ar 22%. Latvijas komercbankas lielāko tiesu pēc to darbības formas ir universālās bankas un savu kredītportfeļi veido no dažādiem kredītu instrumentiem, kas ir pielāgoti klientu vajadzībām. Bez kreditēšanas bankas praktizē arī citas ārējās finansēšanas formas. Piemēram, līzings un faktoring.

Katra banka savā darbībā saskaras ar pretrunīgām interesēm, veidojot savu kredītportfeļi. Šīs intereses ir likviditāte, ienesīgums un drošība.

Finanšu tirgus ir piesātināts, tādēļ, pirms pieņemt lēmumu, ir vērts apsvērt dažādu banku piedāvātās alternatīvas. Parasti katra banka proponē individuālu pieeju klientam un sniedz konstruktīvus, jūsu maksātspējai piemērotus risinājumus. Konsultā-

cijas ir bezmaksas.

Bankām ir jāpievērš lielā uzmanība kredīta pieprasījumam un pārrunām ar aizņēmēju. Šajā etapā tiek pieņemts lēmums par labu kredīta ņemšanai vai atteikumu. Pēc pozitīva lēmuma pieņemšanas bankas veic klienta kredītspējas analīzi. Tiek veikta dažādu rādītāju analīze, kā likviditāte, kapitāla apgrozījums, līdzekļu piesaistes un pelnītspēja. Galvenais kredītspējas analīzes mērķis ir noteikt klienta spēju un gatavību atgriezt izsniegto kredītu saskaņā ar kredītlikuma noteikumiem.

Ne mazāk svarīga loma ir kredīta nodrošinājuma analīzei. Parasti par nodrošinājumu var kalpot aizņēmēja mantas iekļājums; garantija vai galvojums; cesijas; aizņēmēja atbildības apdrošināšana par paredzēto parādu; preču dokumentu nodrošinājums, vērtspapīri; vekselju nodrošinājums; dzīvības apdrošināšanas polises.

Pēc skrupulozas dažādu finanšu rādītāju un kredīta nodrošinājuma analīzes tiek noslēgts kredītlikums, pēc kā seko kredītlikuma izpilde un kontrole.

Banku kredītu klasifikācijā pēc procentu likmes rakstura iedalās divos kredīta veidos: ar fiksētu procentu likmi un kredīti ar peldošu procentu likmi. Šķīkāk par to nākamajā reizē.

M.sc.soc. Ā.Elsts
aris.elsts@novadnieks.lv

Ar jautājumiem par projektu sagatavošanu, vadīšanu un citiem uzņēmējdarbības vadības jautājumiem lūdz griezties SIA «Novadnieks. Redakcija» administratīvo pakalpojumu centrā Preiļos, Brīvības ielā 14. Tālr. 5307056.

Kāpēc jūs lasāt «Novadnieku» un kas tajā visvairāk piesaista?

ANDRIS PAURA,
Preiļu rajona
virsprokurors:

— «Novadnieku» lasu regulāri, laikrakstā mani saista problēm raksti, «Redakcijas slejas», viedokļi par sabiedrībā aktuāliem notikumiem. Nav aizmirstas pašvaldību problēmas, uzņēmēji, ārsti. Simpātiski ir tas, ka rakstāt par jaundzimušajiem mazuliem. Man personīgi rosinoši ir atvērumi par invalīdiem, lauku jauniešiem, lasu arī «Cerības» atvērumus. «Novadnieka» elektroniskā versija gan, manuprāt, ir grūti pārskatāma, taču tas ir gaumes jautājums. Uzskatu, ka laikraksts veiksmīgi izmanto iespējas un sava nelielā formāta robežās sniedz pietiekami apjomīgu informācijas klāstu.

ALDIS ADAMOVIČS, Preiļu
1. pamatskolas direktors:

— Mana ģimene regulāri abonē «Novadnieku». Tā ir visaptveroša avīze par rajona notikumiem. Man pašam tuvas tēmas ir par izglītības un sporta jautājumiem, ko noteikti vienmēr pārskatu, iepazīstos arī ar domes un rajona padomes lēmumiem. Tagad par daudzām lietām var uzzināt internetā, taču «Novadnieks» ir avīze, kas sniedz vispilnīgāko priekšstatu par dzīvi rajonā. Priekšroku dodu pozitīvi tendētai informācijai, jo negatīvā tāpat ir daudz. Uzskatu, ka «Novadnieks» ievēro proporcijas starp pozitīvo un negatīvo. Cilvēkiem patīk, ja viņus piemin ar labu vārdu. Laikrakstu izmantojam arī skolas vajadzībām, kad jāievieto sludinājumi.

JĀNIS DOMULIS,
Saunas pagasta padomes
priekšsēdētājs:

— «Novadniekā» ir gūstama informācija, kas noder gan manā tiešajā darbā, gan arī saimnieciskajā. Avīzē var uzzināt citu pagastu pieredzi un sabiedrības viedokli par dažādām aktuālām lietām, ļoti noderīgu informāciju par lauksaimniecības aktualitātēm. Man ļoti patīk trešdienas intervijas, kurās cilvēki stāsta par sevi, patīk lasīt arī vecu cilvēku piedzīvoto, jo tā ir mūsu rajona vēsture. Labprāt lasu arī par jauniešiem. Šis ir viņu jaunības laiks, kas jāizdzīvo neatkarīgi no tā, kāda iekārta vai kāda partija ir pie varas.

Mums ir vajadzīga sava avīze arī kā vieta, kurā varam apmainīties domām.

ARTURS ŠTAGARS,
Vārkavas pagasta
padomes priekšsēdētājs:

— Informācija par rajonu — tas ir galvenais, kas mani saista «Novadniekā». Ja mēs zinām, kas labs kaimiņos, tad šo pieredzi varam pārņemt arī savā pašvaldībā. Bez svaigām ziņām varam kļūt pašapmierināti. Rajonā ir ļoti daudz dažādu iestāžu, tāpēc gribētos biežāk lasīt šo iestāžu vadītāju domas par aktuāliem procesiem, par sabiedrības attīstību, — kurp mēs ejam un kāpēc kļūdamies. Vajadzīga pašanalīze, dialogs, jāiedrošina cilvēki sarunai.

□□□

Redakcijas piebilde. Paziņojam, ka no 2004. gada 1. janvāra laikraksta «Novadnieks» elektroniskā versija mājas lapā www.novadnieks.lv tiks uzlabota (būs lielāki burti) un papildināta.

TREŠDIENAS INTERVIJA

ALEKSANDRS LEVIKINS, sertificēts ārsts dermatovenerologs Preiļu poliklīnikā, mierīgs un nosvērtas dabas cilvēks. Tie, kuri šo cilvēku pazīst tuvāk, zina viņa plašo erudīciju, intelektu, zina to, ka viņš ir augstas kvalifikācijas un plaša spektra ārsts. Viņa palīdzību lūdz pacienti, kas nepatīkamus piedzīvojumus guvuši «mīlas frontē», un no šāda viedokļa dakters mūsu sabiedrību pazīst tik labi kā neviens cits. Taču šoreiz ārstu Aleksandru Levikinu saviem lasītājiem vēlējamies atklāt kā cilvēku ar interesantu dzīves stāstu.

● Aleksandrs ar dzīvesbiedri Tatjanu savu kopējo gaitu sākumā 1969. gadā. Foto no Levikinu ģimenes albuma.

Es mīlu šo zemi un tās cilvēkus

— Kādi bija tie apstākļi, kuros formējās jūsu pasaules uztvere?

— Esmu dzimis pašā Krievijas centrā — Orlas apgabalā. Māte bija izglītota sieviete, bet nekad netika strādājusi algotu darbu, jo bija aizņemta ar mūsu, vairāku bērnu, audzināšanu. Tēvs bija kalpotājs. Otrā pasaules kara laikā viņš tika iesaukts, dienēja par radistu un, par laimi, tika cauri bez ievainojumiem. Pēckara periods bija skarbs, un tēvs ģimenes pasargāšanai pieņēma drosmīgu lēmumu — pārcelties uz Dienvidsahālinu. To varētu nosaukt arī par brīvprātīgu piespiedu izsūtījumu. Biju bērns un nezināju īsto iemeslu tādām lēmumam, bet jau daudz vēlākos gados par dzīves vietas maiņu jutos pateicīgs tēvam. Viņš bija izvēlējies vietu ar ļoti veselīgu klimatu, kā arī valsts apgabalu, līdz kuram nenonāca nekādi politiskie notikumi. Dienvidsahālinā saulaino dienu gadā ir gandrīz tikpat daudz kā Krimā, gara un karstā vasara. Pilsēta, kurā dzīvojam, bija galējā valstī, tālāk aiz tās stiepās robeža ar Japānu. Faktiski tā bija kādreizējā Japānas teritorija.

Daba tur pirmatnēja. Mēs, bērni, mācījāmies, draiskojāmies, atpūtamies, un mūs neskāra pieaugušo dzīves notikumi. Daudz laika pavadījām pie jūras. Mūs sauca par jūras bērniem. Aizrautīgi lasījām grāmatas. Mēs neko nebija dzirdējuši par Latviju, bet gandrīz no galvas zinājām Viļa Lāča «Zvejnieka dēlu» un citus viņa darbus. Tajos gāja runa par tādiem vienkāršiem zvejniekiem, starp kādiem arī mēs dzīvojam. Tēvs ļoti nopelnīja, bijām pārtikuši, dzīvojam labos materiālos apstākļos, māte nodarbojās ar mums un mūsu mācībām, un mums patiešām bija laimīga bērnība. Tēvs bija stingrs un prasīgs, māte maiga un mīla.

— Jūsu bērnības apstākļi ļoti tālu no tiem, kādos tajos pat pēdēsmītajos gados augs jūsu vienaudži Latvijā, smagi strādājot pieaugušo darbus, kamēr vecāki dibināja kolhozus.

— Manas pirmās nopietnās rūpes sākās, kad tuvojās vidusskolas absolvēšanas laiks un bija jādomā, par ko kļūt. Mācību stundas skolā vadīja pedagogi no Maskavas, Ļeņingradas. Progresīvi, ļoti labi izglītoti cilvēki, kas mums deva lieliskas zināšanas. Skolotāji mūs ieaudzināja tādu mērķi, ka mums noteikti jāiestājas augstskolās. Mans raksturs neļāva iesaistīties puiku kara spēlēs vai cīņos, laikam tas bija iedzimis no mātes. Tāpēc izvēlējos tādu profesiju, kas saistīta ar žēlsirdību un palīdzības sniegšanu, — nolēmu kļūt par medīki. Izvēlējos medicīnas institūtu Novosibirskā.

— Tajā laikā Novosibirskā veidojās par visas valsts zinātnes centru, no kura nāca progresīvas idejas. Kādu ietekmi uz jūsu dzīvi atstāja studiju gadi?

— Tolaik tikko bija atklāts eksperimentālās medicīnas institūts, nodibināta jauna universitāte, pastāvēja vairāki institūti, darbojās

brīnišķīgs teātris. Tā bija lieliska vide mācībām un jauna cilvēka vispārējai attīstībai. Bija stājies spēkā kaut kāds ierobežojums uz skolu absolventu uzņemšanu, jo priekšroku deva demobilizētajiem un strādājošajiem, bet no skolēniem tikai tos, kas iestājesāmenus nokārtoja uz teicami. Es iestājos sekmīgi.

Arī mani studiju gadi aizritēja bezrūpīgi. Ar vecāku palīdzību biju ļoti materiāli nodrošināts. Institūta valdība ārkārtīgi labvēlīga attieksme, jo mācībaspēki lielākoties bija savu politisko uzskatu dēļ uz Sibīriju izsūtītie cilvēki, vecās krievu inteliģences pārstāvji un viņu atvases. Kaut arī viņi ārēji skaļi nedeklarēja savus politiskos uzskatus, viņi nemanāmi un ar savu izturēšanos mūsos ieaudzināja citādāku pasaules uztveri. To es sapratu tikai daudz vēlāk. Vienīgās nepatīkamās izjūtas radīja marksisms un ļeņinisms, kā apgūšanai vecākajos kursos bija jāizšķiež nevēlami daudz laika, pat vairāk nekā klīniskajām nodarbībām. Piektā kursa laikā vajadzēja sākt praktizēties, un sāku strādāt ātrajā palīdzībā.

Piektais kurss bija arī tas laiks, kad izvēlējos dermatoveneroloģiju, kaut arī labas un teicamas zināšanas man bija ķirurģijā, ginekoloģijā un citās medicīnas disciplīnās.

— Kas pamudināja tai pievērsties?

— Uzskatīju, ka tā ir nozare, kurā nav steidzoši jāpieņem lēmumi, kā tas ir, piemēram, ķirurģijā, bez tam lielu pozitīvu iespaidu atstāja arī šīs specialitātes katedras pasniedzēji un docenti. Bet visvairāk mani ietekmēja spēcīgā vēlme palīdzēt cilvēkiem, jo tajā laikā ādas slimības bija ļoti izplatītas. Man gribējās darīt visu, lai cilvēki izskatītos fiziski skaisti.

— Kurp dzīves ceļš jūs aizveda pēc institūta absolvēšanas?

— Uz labu laimi izvēlējos vistālāko Sibīrijas nostūri — Vengrovas rajonu. Latviešu kolonija — Augšbebrī — taisnā līnijā atradās apmēram 100 kilometru attālumā, bet tolaik gan es par to neko nezināju. Biju jauns, enerģisks, vesels un ne par ko neuztraucos. Mani neuztrauca pat tas, ka tā ir gandrīz mūžīgā sasuluma zona. Man visu dzīvi ir paveicies ar labiem cilvēkiem, un arī pirmajā darba vietā sastapos ar labestīgiem, atsaucīgiem, gudriem un gaišiem cilvēkiem. Daļa no tiem šajā tālajā nostūrī bija nonākuši politisko represiju dēļ. Dažiem ārstiem vienīgais izsūtījuma cēlonis bija tas, ka izglītību bija ieguvuši Vīnē vai citās ārzemēs. Iepazinos ar sarežģītiem un smagiem cilvēku likteņiem. Starp draugiem un paziņām bija vācieši, latvieši, lietuvieši, arī tatāri.

Strādāju par fūziatru, jo te lielāka nepieciešamība bija pēc tuberkulozes speciālistiem. Arstējam ar primitīvām metodēm, piemēram, piepūšot plaušas ar gaisu. Vienlaikus biju arī rajona psihiatrs un neiropatologs, veicu infekto-

● Mēdz teikt, ka likteni nepagriezīsi. Kad ierados Preiļos strādāt, es neteicu, ka kādreiz braukšu atpakaļ. Varbūt citā vietā dzīve būtu iegrozījies savādāk? Bet es jutos laimīgs par to, kā mana dzīve ir veidojusies tieši šeit, tieši Preiļos un tieši ar tiem cilvēkiem, ko man savā mūžā nācies satikt, atzīst sertificētais ārsts dermatovenerologs Aleksandrs Levikins. Foto: M.Rukosjujvs

loga pienākumus, piedalījos operācijās. Cilvēki dzīvoja ārkārtīgi nabadzīgi.

Pēc obligātajiem trijiem darba gadiem atgriezos Novosibirskā un turpināju mācības ordinatūrā.

— Jūs stāstāt par vietām, kas ir tūkstošiem kilometru tālu no Latvijas. Un tomēr, jau 35 gadus esat pavadījis Preiļos. Kādi vēji jūs šurp atpūtuši?

— Novosibirskā vēl prakses laikā es iepazinās ar meiteni Tatjanu, medmāsu, kura bija no Līvāniem. Mūsu draudzības iznākums bija ģimenes nodibināšana, un tā es devos līdz Tatjanai uz Latviju. Veselības ministrijā man piedāvāja darbu dažādās pilsētās, bet es izvēlējos Preiļus. Man vienmēr ir gribējies strādāt nevis individuāli, bet ārstu kolektīvā, un rajona slimnīca tam ir piemērota vieta.

— Jūsu darba biogrāfija ir tā saucamais «jūras periods».

— Divas reizes veiksmīgi biju izvairījies no iesaukuma armijā, bet kara komisariāts laiku pa laikam par sevi atgādināja. Nācās iziet kara lauka ārsta kursus. Man bija radušies jauni paziņas medicīnas jomā, un pēc kāda laika saņemtu piedāvājumu strādāt par kuģa ārstu. Tajos laikos kandidatūras uz šo darbu rūpīgi «sijāja», pārbaudīja sakarus, radīnieku saistību ar ārzemēm, vajadzēja saņemt kompartijas rekomendācijas. Un tā kopā ar zvejniekiem uz kuģa devos pa jūrām un okeāniem. Galvenā kuģa osta bija Rīgā, no kuras devāmies uz ārzemju valstīm. Tajos laikos tikai retajam bi-

dījumiem. Ļoti rūpīgi kārtojām dokumentāciju. Bija strikti jāievēro viss karantīnas, pošu un medikamentu lietošanas kalendārs pret malāriju, holēru un tamlīdzīgām bīstamām slimībām. Tika ievērotas ļoti stingras higiēnas prasības. Man tas ir absolūti nepieņemami, ka tagad Bruņotajos spēkos, skolās vai Policijas akadēmijā var masveidā saslimt ar dizentēriju. Tas liecina tikai par to, ka netiek ievērota personīgā higiēna un elementāras prasības pret tīrību. Uz kuģa nekad nebija iedomājams gadījums, ka sagatavotu ēdienu uzglabātu un pasniegtu otreiz.

Piedzīvojām arī stipras vētras, bet pats briesmīgākais šajā ziņā ir Biskaja jūras līcis pie Francijas. Pie jūras izaugot, biju pieradis pie vētrām, tomēr iekšējā trauksmes izjūta to laikā neļāva gulēt. Un tomēr par vētrām vēl briesmīgāks bija karstums, kad mašīntelpās temperatūra sasniedza plus sešdesmit grādus.

— Jūsu pieņemšanas kabineta durvis cilvēki ver, piesardzīgi palūkojoties apkārt, vai tikai kāds nav pamanījis, ka viņam ir intīmās problēmas.

— Visu mūžu esmu nostrādājis šajā jomā un arī šodien varu teikt tāpat kā toreiz, kad izvēlējos profesiju, — es vēlos, lai cilvēki būtu skaisti, ar tīru un veselu ķermeni un ādu, un kā ārsts uz to vienmēr esmu tiecies. Tagad dermatoloģija sāk līdzināties kosmetoloģijai.

Taču dzīve liek priekšā citus notikumus. Studiju gados es nezināju, kas ir AIDS. Tagad esmu sagatavots arī šim darbam un šajā jomā ieguvusi starptautiski atzītu dokumentu, kas man dod tiesības Eiropas valstīs atvērt savu kabinetu un ārstēt inficētos ar AIDS. Ļoti plaši izplatījušās venēriskās slimības, arī Preiļu rajonā pieaug sifilisa slimnieku skaits. Sakarā ar iedzīvotāju zemo dzīves līmeni joprojām aktuālas ir tādas slimības kā kašķis, parādās pedikulozes gadījumi. Tā ka darba šajā jomā pietiek.

Regulāri paaugstinu kvalifikāciju. Esmu piedalījies valsts dermatologu kongresos, konferencēs, sanāksmēs, kā arī šāda līmeņa pasākumos starptautiskajā mērogā. Man ir daudz paziņu savas profesijas aprindās, mani pazīst kā Preiļu pārstāvi. Tā nu ir iznācis, ka Preiļi manā dzīvē kļuvuši par otro vietu, kurā strādāju. Jūtos apmierināts ar savu dzīves vietas izvēli, esmu laimīgs, ka dzīvoju Latvijā. Es mīlu šo zemi un tās tautu. Man vienmēr bijusi darīšana tikai ar labiem cilvēkiem. Man ir mīļš savs kolektīvs. Pieņemu Latvijas pilsonību. Esmu laimīgs, ka ilgi, mīlestībā un satīcībā esam nodzīvojuši kopā ar Tatjanu, ar kuru arī darba dienas aizrit kopā. Viņa ir medmāsa dermatoveneroloģijas kabinetā.

Kad beidzu mācības ordinatūrā, profesors man jautāja, — ko tu savā dzīvē vēlies sasniegt? Atbildēju, — vēlos kļūt par labu ārstu. Man tas ir izdevies.

L.Rancāne

Mazās slimnīcas darbu turpinās, bet nedomāt par nākotni nav iespējams

Nemot vērā visas runas, kas pēdējā laikā izskan par pārmaiņām valsts veselības aprūpes sistēmā, vēlos visiem laikraksta «Novadnieks» lasītājiem apliecināt skaidri un gaiši: nākamgad valsts finansējums netiks atņemts nevienai likumīgi strādājošai slimnīcai — ne lielai, ne vidējai, ne mazai, un neviena no šīm slimnīcām arī nekādā gadījumā netiks slēgta.

Mūsu valstī ir bijis jau pietiekami daudz nepārdomātu veselības aprūpes sistēmas reformu, kuras to bieži vien ir padarījušas sarežģītāku un mazāk pieejamu iedzīvotājiem, nesaprotamu ārstiem un pārējam medicīniskajam personālam. Taču reformu galvenais uzdevums ir panākt, lai labāk būtu gan pacientiem, gan ārstiem. Tāpēc nākamgad nekādas nepārdomātas lauku slimnīcu reformas nenotiks, tieši otrādi — lauku slimnīcām nauda tiek nevis atņemta, bet likta klāt.

Tas, kas lauku slimnīcu labā ir izdarīts jau šogad, ir — ar budžeta grozījumiem 660 000 latu atvēlēti sevišķi būtiskām vajadzībām, galvenokārt neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu darbu un slimnīcu uzņemšanas nodaļu darbības nodrošināšanai. Tāpat arī slimnīcām, kuras izdarījušas vairāk, nekā paredzēts līgumā ar Veselības obligātās apdrošināšanas valsts aģentūru, un vairs nevarēja uzņemt slimniekus, proporcionāli tiek piešķirts 3,1 miljons latu.

Arī nākamgad valsts finansējums joprojām tiks piešķirts visām sertificētajām slimnīcām — kā lielām, tā mazām; līgumus mēs nedrīkstam slēgt tikai ar nesertificētām slimnīcām, jo to Veselības ministrijai kategoriski aizliedz likums (Ārstniecības likums nosaka, ka ar ārstniecību drīkst nodarboties tikai tādas ārstniecības iestādes, kas atbilst obligātajām prasībām), tātad spēj nodrošināt kvalitatīvu pakalpojumu). Taču ir skaidrs, ka ar pakāpenisku naudas likšanu klāt vien ir un būs par maz, — šie līdzekļi ir jāizmanto lietderīgi, un tas nozīmē, ka par slimnīcu tīkla reformēšanu mūs piespiež domāt pati dzīve.

Lūk, piemēram, situācija ar Viļakas un Balvu slimnīcām — pirmajā ir tikai 15 bērnu un 15 terapeitiskās gultas ar zemu ārstēšanas intensitāti, bet turpat blakus atrodas lielā un daudz augstākā līmenī esošā Balvu slimnīca, taču tā atrodas uz bankrota robežas, jo... ir nepietiekama noslogotība. Savukārt faktiski vienāda līmeņa slimnīcas Varakļānos un Viļānos atrodas 12 kilometru attālumā viena no otras — līdzekļu nepietiek ne vienai, ne otrai, un cieš gan mediki, gan pacienti.

Vai tiešām nebūtu vienkāršāk un visiem labāk, ja, piemēram, pēdējā gadījumā slimnīca būtu viena, tajā strādātu abu pašreizējo slimnīcu ārsti, māsas un citi darbinieki, kuri saņemtu lielākas algas (ietaupītos kaut vai vienas ēkas ekspluatācijas izdevumi) un pacientiem nodrošinātu daudz labāku medicīnisko palīdzību? Un tas nebūt nenozīmē, ka mazākās slimnīcas būtu vienkārši jāslēdz, — tikpat labi pacientus lielajā slimnīcā varētu saņemt augsti kvalificēto palīdzību, bet atveseļošanās posmā uzturētos jau mazajā slimnīcā.

Protams, ir iespējams atgāināties ar argumentiem — tā ir bijis simt gadus, un tā jābūt arī uz priekšu! Taču dzīve mainās: pirms simt gadiem nāvējošas slimības modernā medicīna tagad spēj izārstēt dažu dienu laikā vai vispār nepieļaut saslimšanu — un kurš gan būs ar mieru atteikties no mūsdienīgas ārstēšanas tikai tāpēc, ka pirms simt gadiem, lūk, bija citādāk?

Latvija tāpat kā jebkura cita valsts pasaulē nevar un nekad nevarēs nodrošināt pa augsta līmeņa slimnīcai katrai nelielai apdzīvotai vietai. Taču, saprātīgi un pārdomāti izmantojot esošos līdzekļus, mēs ar laiku spēsim nodrošināt normālu algu katram medicīnas darbiniekam un kvalitatīvu veselības aprūpi katram cilvēkam — ja, protams, neturpināsīm bez apdoma raustīt dekā katrs uz savu pusi. Par to ir jādomā — vēlamies mēs to vai nevēlamies.

Ingrīda Circene,
veselības ministre

PAŠVALDĪBĀS

LĪVĀNU NOVADĀ

Līvānu novada domes sēdē 27. novembrī skatītie jautājumi. Sākums 6. decembra numurā.

Par skaitītājiem maksās nākošgad

2003. gadā paredzēto siltuma skaitītāju, ko iegādājās Dzīvokļu un komunālā saimniecība, vērtības apmaksu Ls 3172 nolemts pārcelt uz 2004. gadu, veicot apmaksu četras reizes gadā.

Par nodokļa parādu atmaksu

Saskaņota SIA «Auto Faktors» nekustamā īpašuma nodokļa parāda par ēkām un būvēm Ls 2979,68 un par zemi Ls 122,74 nomaksa līdz 2003. gada 30. decembrim. Pēc šo parādu nomaksas uzrēķinātā kavējuma nauda par 2002. un 2003. gadu tiks dzēsta.

Par piemaksām komisijas locekļiem

Noteikta vienreizēja piemaksa Ls 50 apmērā katram dzīvojamo māju privatizācijas komisijas loceklim un atbildīgajam darbiniekam, to izmaksās no dzīvojamo māju privatizācijas fonda līdzekļiem.

Piešķirti līdzekļi

✓ Ls 93 piešķirti Līvānu

atbrīvošanas pieminekļa un piegulošās teritorijas Fabrikas ielā 6 topogrāfiskā plāna izgatavošanai.

✓ Ls 5 piešķirti katram Līvānu pilsētas administratīvajā teritorijā pierakstītajam vai dzīvesvietu deklarējušajam 1. un 2. grupas invalīdam, bērnam invalīdam un politiski represētajām personām. Izmaksas laiks no 1. līdz 31. decembrim. Patlaban novada pagastos šī pabalsta apmērs ir lielāks kā pilsētā — Ls 10. Plānots, ka nākošajā gadā vienreizējā pabalsta apjoms varētu būt vienāds visā novadā.

Izveido komisiju līdzekļu piesaistei

Izveidota darba grupa līdzekļu piesaistei no Eiropas Savienības strukturālajiem fondiem sekojošā sastāvā: Jānis Klaužs, Andris Vaiņods, Aleksandrs Karpenko, Mariņa Rudzīte, Jānis Daugavietis, Uldis Kreivers, Helēna Jablonska.

Par koku ciršanu jāmaksā nodeva

Veikti grozījumi pašvaldības saistošajos noteikumos, ieviešot nodevu par koku ciršanas atļauju Līvānu pilsētā. Turpmāk atļauja koku ciršanai pilsētā, ko izsniedz pašvaldība koku ciršanai ārpus

meža zemes, maksās Ls 5. Iekasētā nodeva tiks izlietoja būvvaldes vajadzībām, kā arī dekoratīvo koku, krūmu un stādu iegādei Līvānu pilsētā.

Nomas maksa sakņu dārziem

Rožupes pagastā noteikta nomas maksa sakņu dārzu (mazdārziņu) lietotājiem — Ls 1 (+18% PVN) par 100 m² zemes platības.

leceļ direktoru

Par Līvānu mākslas un amatniecības centra vadītāju ar domes lēmumu iecelts Līvānu mākslas skolas pedagogs Ivars Butlers. Pieteikums uz šo amatu bija iesnieguši astoņi pretendenti, pieci no viņiem uzaicināja uz individuālām pārrunām. I. Butleram ir augstākā inženiera izglītība, viņš turpina studijas RTU maģistrantūrā materiālu dizaina un tehnoloģiju studiju programmā, un maģistra darba tēma saistīta tieši ar amatniecības attīstības iespējām.

Apstiprina finansu rezultātus

Apstiprināts pašvaldības uzņēmuma «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» pārskats un finansiālie rezultāti 2003. gada 10 mēnešos. Šī

gada 10 mēnešos uzņēmums strādājis ar 14,5 tūkst. latu peļņu.

Neatbalsta celulozes rūpnīcas būvi

Atcelts 2000. gada 24. februāra Līvānu novada domes lēmums «Par celulozes rūpnīcu», kurā bija pausts atbalsts rūpnīcas celtniecībai uz Līvānu novada un Vīpes pagasta robežas.

Dzīvokļu un komunālā saimniecība

pārveidota par SIA

Saskaņā ar pastāvošo likumdošanu veikta pašvaldības uzņēmuma «Dzīvokļu un komunālā saimniecība» reorganizācija, pārveidojot to par sabiedrību ar ierobežotu atbildību, kur visu kapitāla daļu turētājs ir Līvānu novada dome. Uzņēmuma pamatkapitāls ir 1 783 429 latu. Apstiprināta uzņēmuma slēguma un sākuma bilance, statūti, nekustamā īpašuma saraksti. Par rīkotājdirektoru uz trim gadiem iecelts pašreizējais uzņēmuma vadītājs Aleksandrs Jevdokimovs, bet par revidentu SIA «Audit».

G.Kraukle,
Līvānu novada dome
preses sekretāre

Piedalās starptautiskā seminārā

Līvānu fonda «Baltā māja» direktore Irīna Kulitāne piedalījās starptautiskā seminārā par sabiedrisko organizāciju darbību. Seminārs notika Kopenhāgenā. Tas bija organizēts starptautiskās sabiedrisko organizāciju federācijas IFS darbības ietva-

ros. Tajā piedalījās pārstāvji no deviņām Eiropas valstīm. Irīna Kulitāne vadīja vienu no semināra darba grupām par jauniešu iesaistīšanu citu sabiedrības grupu interešu realizācijai.

Semināra laikā bija iespēja apmeklēt centrus, kas pie-

dāvā psiholoģiskos pakalpojumus, iespēju pavadīt laiku veciem cilvēkiem, bērniem un jauniešiem, pārrunāt veiksmīgas darbības piemērus un gūt ierosmes jaunu aktivitāšu ieviešanai. Tika veiktas pārrunas ar Zviedrijas sadarbības partneriem par apmaiņas

programmas jauniešiem organizēšanu 2004. gadā.

Ceļa izdevumus braucienam uz Kopenhāgeni apmaksāja Dānijas sadarbības partneri, bet uzturēšanās izdevumi tika segti no fonda līdzekļiem.

Pieaugušo izglītības centru ilgtspējai

Līvānu fonds «Baltā māja» un Preiļu sieviešu klubs trīs gadus ilgā laika periodā saņems finansējumu 28 200 eiro apmērā «Baltā māja» projekta «Izglītība un sadarbība – pilsoniskas sabiedrības attīstībai».

Kā informēja «Baltā māja» sabiedrisko attiecību me-

kas finansēja projektus par pieaugušo izglītības attīstību Līvānos un Preiļos, ir nolēmus atbalstīt iesāktās iniciatīvas vēl trīs gadus ilgā laika periodā.

Iepriekšējos gados tika

veiktas pasniedzēju apmācības, izstrādātas un ieviestas apmācību programmas, notika iedzīvotāju apmācības. Nākamajos trīs gados tiek plānots attīstīt sadarbību ar valsts un pašvaldību iestā-

dēm, kuras realizē vai pārbauda pieaugušo izglītības aktivitātes. Sadarbības mērķis ir nodrošināt pieaugušo izglītības centru ilgtspēju pēc projekta beigšanās.

Piešķirts finansējums fonda projektam

Sabiedrības integrācijas fonda, Phare programmas «Pilsoniskās sabiedrības attīstība Latvijā 2002 – 2003» ietvaros, ir piešķirts finansējumu 39 358 eiro apmērā Līvānu fonda «Baltā māja» projekta «Izglītība un sadarbība – pilsoniskas sabiedrības attīstībai».

Kā informēja «Baltā māja» sabiedrisko attiecību me-

kas finansēja projektus par pieaugušo izglītības attīstību Līvānos un Preiļos, ir nolēmus atbalstīt iesāktās iniciatīvas vēl trīs gadus ilgā laika periodā.

kas finansēja projektus par pieaugušo izglītības attīstību Līvānos un Preiļos, ir nolēmus atbalstīt iesāktās iniciatīvas vēl trīs gadus ilgā laika periodā.

Svarīgākie plānotie pasākumi projekta laikā ir: apmācības, semināri diskusijas, novada sociālās situācijas izpēte un sociālās kartes izstrāde, ko veiks apmācību dalībnieki, kopprojektu izstrāde konkrētu problēmu risināša-

nai, informatīvā bukleta sagatavošana, mājas lapas pielikuma par projektu un tā sasniegumiem izveide, sabiedrības informēšanas un izglītošanas pasākumi par iespējām ietekmēt novada attīstību un līdz ar to arī veicināt savas dzīves kvalitātes uzlabošanu.

L.Rancāne

LAUKSAIMNIEKIEM

Seminārs par cūkkopības jautājumiem

18. decembrī pulksten 11.00 Preiļu kultūras namā uz noslēguma semināru tiek aicināti rajona zemnieki, kuri nodarbojas ar cūkkopību.

Lauksaimniecības konsultāciju centra konsultante Anita Leitāne iepazīstinās ar šī gada aktivitātēm un demonstrējumu rezultātiem. Firms «Veta» veterinārārste Vita Būde stāstīs par redzamās un neredzamās apkārtējās vides un saimniekošanas ietekmi uz dzīvnieku veselību. Tiks runāts arī par mikroplēdēvu izmantošanu kombinētajā lopbarībā cūkām.

Latgales zemnieki nekļuva par cērpamām aitām

Pagājušajā nedēļā plašu rezonansi Latvijas masu saziņas līdzekļos guva Latgales zemnieku diskusija ar zemkopības ministru Mārtiņu Rozi par sākotnēji paredzēto kompensāciju (par lietavu radītājiem zaudējumiem graudkopjiem) modeli. Ar ministru tika atrasts kompromisa variants, kas paredz Latgales lauksaimniekiem izmaksāt 24 latus, Vidzemes zemniekiem – 18,28 latus, Kurzemes zemniekiem – deviņus latus, bet Zemgales zemniekiem – astoņus latus par hektāru.

Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padome (LOSP) nosūtīja Zemkopības ministrijai aicinājumu, kurā ieteica kompensāciju apjomu samazināt proporcionāli, ņemot vērā piešķirtos līdzekļus 5 miljonu latu apmērā. Katram reģionam šķita, ka viņu saimniecības lietavās cietušas vairāk un ka pieļāvētā kompensācija neatbilst reālajiem zaudējumiem. Tomēr lielākās pretenzijas izraisīja tas, ka ievērojamākais atbalsta samazinājums bija paredzēts tieši lietavās smagāk cietušajiem reģioniem, kur nelabvēlīgo laika apstākļu dēļ zemniekiem trūkst apgrozāmo līdzekļu, taču mazāk cietušajiem Zemgales un Kurzemes reģioniem atbal-

sta samazinājums faktiski nebija paredzēts.

Uz 1. decembrī pie zemkopības ministra Mārtiņa Rozes rīkoto tikšanos bija devusies Preiļu rajona lauksaimnieku apvienības vadītāja Valija Ruīsa. Lūk, ko viņa pastāstīja:

— Manuprāt, svarīgākais šajā diskusijā bija tas, ka beidzot visi Latgales rajoni bija vienoti savās prasībās. Pie ministra bija ierašanās visi Latgales rajonu lauksaimnieku apvienību vadītāji, kolēģi no Limbažu un Valkas rajoniem, kā arī daudzi zemnieki, kuri bija ieinteresēti jautājuma godprātīgā risināšanā. Mūs atbalstīja arī Zemnieku saeimas un Zemnieku federācijas pārstāvji. Kurzemes un Zemgales reģionus pārstāvēja lielsaimnieki.

Korekts situācijas risinājums – tāds bija tikšanās mērķis. Nemiera cēlāji bija latgalieši, kas nemiera ar kompensāciju sadales proporcionālītāti. Kurzemes zemnieki mums pārmeta un centās pārliecināt, ka viņi arī jūtos apdalīti. Visas sarunas gaitā notika stīvēšanās starp Latgali un Kurzemi. Svaru kausu mūsu reģiona zemnieku labā nosvēra tas, kas bijām vienoti. Esmu pateicīga tiem Lat-

Kompensāciju apmēri:

Latgale — 24 lati par hektāru;

Vidzeme — 18,28 lati par hektāru;

Kurzeme — 9 lati par hektāru;

Zemgale — 8 lati par hektāru.

gales zemniekiem, kuri bija ierašanās uz tikšanos ar ministru. Veltīgi bija Kurzemes lielsaimnieku pārmetumi, ka Latgalē ticis ne īsti sēts, ne audzēts, ka mums nav attiecīgas tehnikas, ka neprotam izvēlēties labas un ražīgas šķirnes.

Šo viedokli atspēkoja Ludzas, Balvu un Krāslavas rajona lauksaimnieki, kuru saimniecības tāpat kā Kurzemē mērojamas vairākos simtos hektāru.

Latgales lauksaimnieku prasības aktīvi aizstāvēja arī vidzemnie-

ki, kuras pārstāvēja Aizkraukles rajona lauksaimnieku apvienības vadītāja Ligita Silaraupa un valcēnietis Ivars Adamsons. Secinājums ir viens – zemnieki var panākt sev labvēlīgu valdības attieksmi tikai, darbojoties vienoti.

Apspriež subsidiiju programmu nākamajam gadam

3. decembrī Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padome (LOSP) pulcējās uz sanākumi, lai apspriestu subsidiiju valsts programmu 2004. gadam. Sanāksmē piedalījās arī Preiļu rajona lauksaimnieku apvienības vadītāja VALIJA RUIŠA.

LOSP apsprieda vairāku nolikumu projektus – «Augšņu kalpošana un monitorings», «Bioloģiskās lauksaimniecības attīstības atbalsts», «Lopkopības attīstība», «Augkopības attīstība», «Lauksaimnieciskās ražošanas modernizācija», – kā arī citus nolikumus, tajā skaitā par atbalstu netrādicionālajai lauksaimniecībai, kritušo dzīvnieku un atliekvielu utilizāciju utt.

Latgales reģiona zemnieku pamatnozare ir govkopība, nākamgad plānots tai saglabāt nacionālā atbalsta apjomu 2001. gada līmenī, kas ir 55 lati uz pārraudzībā esošo govju. Lai zemnieki varētu saņemt šo maksājumu, noteikts viens kritērijs – pārraudzībā jābūt uzskaitai līdz 2003. gada 1. oktobrim. Nacionālās subsidiijas par pārraudzībā esošajām govīm nākamgad tiks maksātas pēdējo reizi.

No sadaļas «Lopkopības attīstība» zemniekiem pienāksies atbalsts ciltsdarbam un audzēšanai lopkopības nozarē. Tas ir saistīts ar nākamā gada 1. maijā gaidāmo Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā. Kā zināms, pievienošanās līgumā atrunāts, ka nacio-

nālās subsidiijas var maksāt tām nozarēm, kur nav paredzēts Eiropas Savienības tiešais maksājums. Tām nozarēm, kurām būs virzīti ES tiešie maksājumi, piemēram, bioloģiskajai lauksaimniecībai, graudkopībai, nacionālās subsidiijas netiks maksātas.

Atbalsts ciltsdarbam un audzēšanai govkopības nozarē zemniekiem būs iespējams ģenētiskās kvalitātes noteikšanai. Paredzams, ka īpašnieks par pārraudzībā esošo govju (ar ražības indeksu ne mazāku par 80), nākamā gada otrajā ceturksnī saņems aptuveni 25 latus. Jāuzsver, ka šī summa var mainīties, jo pagaidām precīzi nav zināms, cik pārraudzības ganāmpulku ir Latvijā.

Vēl zemnieki var cerēt uz pagaidu atbalstu govkopības nozarē. Subsidiiju projektā šim nolūkam pašlaik paredzēti vairāk nekā trīs miljoni latu. Par katru pārraudzībā esošo govju nākamgad zemnieki varētu saņemt aptuveni 31 latu. Problēmu nebūs tiem ganāmpulku īpašniekiem, kuri laikus uzskākuši pārraudzību.

Zemnieku saeima bija iesniegusi ministrijā piekšlikumu rast iespēju pusotra miljona latu sadalīt ziemāju sējas hektāra subsidiēšanai, pret ko LOSP pārstāvjiem bija iebildes. Latgalē, piemēram, ziemāji visu graudaugu struktūrā aizņem daudz mazākas platības nekā citos reģionos. Tas ziemāju audzētājsaimniecības no stāda nevienlīdzīgās pozīcijās ar tiem, kuri pārsvarā nodarbojas ar vasarāju graudaugu audzēšanu.

PADOMS

Lai kazas būtu pienīgas

Pēdējo gadu laikā lauku saimniecībās veselīgās gaļas un ārstnieciskā piena dēļ arvien vairāk sāk audzēt kazas. Maldīgs ir uzskats, ka kaza ir dzīvnieks, kas ēd pilnīgi visu barību, kas citiem lopiņiem negaršo. Tikai pareizi ēdinot un turot labos apstākļos, **velnaģimji** dos daudz piena un veselīgus kazlēnus.

Ziemā kazām vielmaiņas procesi norit straujāk nekā aitām vai liellopiem, tāpēc tām nepieciešama pilnvērtīga un daudzveidīga barība. Barības galdam vienmēr jābūt tīram, lai izvairītos no liekiem siena zudumiem, to labāk dot nelielās porcijās. Arī ūdenim un dzirdināmajam traukam jābūt tīram, pie tam ziemā tas nedrīkst būt ledaini auksts, bet remdens.

Pieaugušai piena kazai diennaktī vajadzētu saņemt šādu barības daudzumu:

- ✓ pļavu sienu – 1,2 līdz 1,5 kg;
- ✓ tauriņziežu sienu – 0,5 līdz 0,7 kg;
- ✓ sulīgo barību – 1,5 līdz 2,5 kg;
- ✓ spēkbarību – 0,5 līdz 1,2 kg.

Kazām patīk, ja sienā ir vairāk visādu zāliņu, tad viņām ir iespēja izvēlēties sev garšīgākos augus. Sulīgajai barībai var izmantot gan lopbarības bietes, gan kāpostus

un burkānus. Kazām ļoti garšo ķirbji, kabači un kacenkāposti, taču tās nesmādēs, ja barības galdā iemetīsiet arī ko eksotisku – kādu apelsīnu vai mandarīnu miziņu.

No graudu barības ieteicamas placinātas auzas. Kazas ēd arī klijas, vēlams granulētas, bet smalkās klijas ir jāsamitrina.

Ēdienkartes dažādošanai der vasarā sasiētās zaru vai vībotņu slotiņas. Tās var piesiet pie aizgaldā sienas, lai dzīvniekiem būtu, ar ko aktīvi nodarboties.

Kazas ir ļoti jūtīgas pret minerālbarības un mikroelementu trūkumu, īpaši grūsnības laikā. Kazām, kad dzīvmasa ir ap 60 kg,

grūsnības laikā ik dienu vajag 10 g kalcija, 4–5 g fosfora, 1,5 g nātrija, bet laktācijas laikā šīs vielas jānodod vēl vairāk. Ja kaza grib ēst dažādas neraksturīgas lietas, piemēram, papirus, tad skaidrs, ka barībā trūkst minerālvielu.

Barībā jābūt arī jodam un magnijam, nepieciešami arī vitamīni, īpaši B un D.

Ja barības devā parādās jauns barības veids, pie tā jāpieradina pakāpeniski. Neaizmirstiet, ka arī ziemā kazām vajadzīgas kustības. Ja sals vēl nav pāri –12 grādiem, dzīvnieki droši var doties pastaigās.

(Izmantoti Latvijas preses materiāli)

Rajona statistikas nodaļas reorganizācija uz gadu atlikta

Centrālās statistikas pārvalde veic statistikas sistēmas vietējo iestāžu reorganizāciju. Rajonu nodaļu reorganizācija ir saistīta ar jaunu un efektīvāku tehnoloģiju ieviešanu, ar datu sagatavošanas un pārraides modernizāciju.

Kā informēja LR Centrālās statistikas pārvaldes Preiļu rajona statistikas nodaļas vadītāja Konstantīna Seile, arī rajona nodaļa ir reorganizācijas priekšā. Tā paredzēta nākamgad. Taču iedzīvotājiem, atzina Konstantīna Seile, to nevajadzētu saprast tā, ka statistikas darbs netiks veikts. Datu vākšana notiks joprojām. Konstantīna Seile informēja, ka reorganizācija statistikas nozarē sākusies 2002. gadā. Kā pirmais tika izveidots Vidzemes reģions, kurā apvienoti Alūksnes, Balvu, Cēsu, Gulbenes, Limbažu, Madonas, Valkas un Valmieras rajoni. Reģiona centrs noteikts Valmierā, kurā nonāk visa informācija. Tur notiek tās savākšana un apstrāde. Katrā no rajoniem darbojas informācijas centrs, kurā strādā pa vienam statistikas darbiniekam. Viņu pienākumos ietilpst apmeklētāju pieņemšana un konsultāciju sniegšana.

Patlaban tiek veidots Pierīgas reģions.

2004. gada pirmajā pusgadā reorganizācija notiks Kurzemes reģionā. Bet nākamā gada decembra nogalē beigs pastāvēt Preiļu rajona nodaļa kā tāda, jo tiks izveidots datu savākšanas Latgales reģions. Kur atradīsies tā centrs, Konstantīna Seile nevarēja pateikt, jo arī augstāk stāvošā priekšniecība šādu lēmumu pagaidām nav pieņēmusi. Reģions aptvers Krāslavas, Preiļu, Rēzeknes, Ludzas, Daugavpils un Jēkabpils rajonus.

Preiļu rajona statistikas nodaļā strādā četri darbinieki, kā arī vēl četri tehniskie darbinieki, kas uztur kārtībā nodaļai piederošo vairākstāvu māju, kurā tā atrodas.

Reorganizācijas un centralizācijas sekas nav patīkamas. Cilvēkiem jāzaudē darbs. Tas rada sociālo spriedzi. Visu likvidēto iestāžu rezultātā, kuras piedzīvojušas reorganizāciju pēdējo gadu laikā, Preiļos samazinājies izglītoto un kvalificētu darbinieku daudzums, pasliktinājies kultūrvidē. Runas par valsts budžētā ietaupītiem līdzekļiem, kas rodas, rajonu pilsētām atņemot iestādes un tās centralizējot Rīgā, ir tikai mīts. Nekad neviens šādā ceļā ietaupītais lats vēl nav atgriezies.

L.Rancāne

INFORMĀCIJA

«Jāņkalnu» melodija skan arī ziemā

Man ir ļoti daudz jaunu ideju, neslēpj Olga Pastare un ir pārliecināta, ka ar ģimenes atbalstu izdosies šo vietu izveidot vēl skaistāku. Visās nodarbēs aktīvi iesaistās arī mazdēls Arturs. Vislabāk viņam pavekusies vārda došana, šo vietu nosaucot — «Melodija».

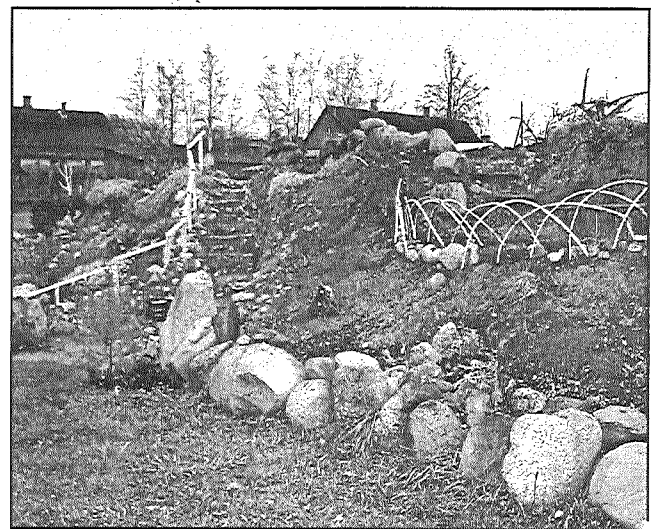
Sākums 1. lappusē.

Palīgā nāca vīrs Jānis, kas veica koka darbus, bet visvairāk — dēls Artis, Policijas akadēmijas students. Arī audzudēls Gunārs. Zēnam, ciemojoties brīvdienās, šis mājas bija tik ļoti iepatikušās, ka pēc mācībām Rudzātu speciālajā internātskolā viņš nevēlējās dzīvot pie saviem vecākiem un lūdza atļauju apmesties Jāņkalnos. Šī pazīšanās bija sākusies, kad Olga un Jānis ciemojās pie meitas, kas strādā Rudzātos. Skolotājas vecāki puikam simpātēja, un viņš abus palūdza nākt par krusttēvu un krustmāti. Pastari neatteicās no

svešā bērna lūguma.

Mājas apkārtnes pārvērtībā iesaistījās arī abas Olgas un Jāņa meitas. Tagad visa plašā ģimene šo mazo pasaku pasaulīti var saukt par savu.

Pirmajā vasarā uz uzkalna auga tikai puķes un zaļumi, pēc tam Olgai un pārējiem kļuva skaidrs, ka te iederētos celiņi, bet malu nostiprinājumiem — margas un žodziņi. Viens papildinājums sekoja otram. Tagad ir tā, ka garābraucēju skatam atklājas tikai viena uzkalna puse. Bet tie, kuri apstājas un vēlas par šo veidojumu papriecāties nedeidzoties, aiz uzbēruma ierauga vēl daudz ko citu.

Siltajos mēnešos zied un zaļo neskaitāmas vasaras puķu šķirnes, taču skaisti te izskatās visos gadalaikos. Arī patlaban, kad ziemcietes sagatavotas ziemas guļai.

Foto: M.Rukosjuvs

Plašajā dīķī vasarā zied krāsainas ūdensrozēs, kalna sānos ierīkots āra kamīns, kam pāri slejas nojumīte, ir aka, no kuras ūdeni gan nevar izsmelt, jo tā ir butaforiska. Bet ūdens apkārt jau tāpat daudz. Pāri tiltiņam nokļūstams uz nelielas pussalas, uz kuras pēdējā laikā sāka būvēt lapenīte. Nekas šeit nav pabeigts, bet ik pēc laiciņa tiek papildināts un paplašināts. Ģimene šeit pavada visu brīvo laiku pēc dienas darbiem. Olga un Jānis ir tehniskie darbinieki Dravnieku pamatskolā. Te vienmēr ir ko ravēt, pārstādīt, laistīt, mēsot, atjaunot, nolakot, pārkrāsot, rakt, nest kalnā akme-

ņus. Pēc tam var nopeldēties, sakert zivis un āra kamīnā tās vai arī līdzņemtās desinās uzcept, pasēdēt un patīksmināties par skaisto ainavu, ko pašī radijuši.

Nereti arī tāla ceļa braucēji vai arī Latgales apceļotāji dalās ar viņiem šajā priekā. Cilvēki, kas baudījuši arī ārējo ainavu skaistumu, izsaka izbrīnu, ka Pastari laiž savā privātpašumā un ka ļauj skatīties, neprasot maksu. Olgai ir savs viedoklis. Lai skatās, ka tikai nesaposta, kas, par laimi, līdz šim arī nav noticis. Ir bijušas reizes, kad te piestājuši arī jaunlaulātie ar saviem kāzu viesiem.

L.Rancāne

Par saražotās pārtikas kvalitāti atbildīgi būs visi

Saeima 6. novembrī pieņēma un Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga 26. novembrī izsludināja «Grozījumus «Pārtikas aprites uzraudzības likumā»». Likums stājas spēkā šī gada 10. decembrī.

Šīs izmaiņas lauku ļaudīs radījušas neizpratni un satraukumu, īpaši grozījumos ieviestais jēdziens «pārtikas uzņēmums», kas tagad tiek attiecināts uz ikvienu, arī vismazāko zemnieku saimniecību. Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padome bija pat nosūtījusi Valsts prezidentei Vairai Vīķei-Freibergai aicinājumu neizsludināt šos grozījumus, izsakot bažas, ka jaunais jēdziens ir pretrunā ar Eiropas Savienības regulām, un sekas, kādas tās atstās lauksaimnieciskajā ražošanā, būs graujošas. Minēts, ka šiem grozījumiem nav ekonomiska pamatojuma, un tie nedos labumu ne patērētājam, ne valsts ekonomikā.

Zemkopības ministrija (ZM), savukārt, skaidro, ka grozījumi nosaka precīzāku to uzņēmēju, ražotāju un pārstrādātāju loku, kas tiek iekļauti pārtikas kontroles sistēmā, kā arī aizsargā patērētāju

no nedrošas pārtikas nokļūšanas aprītē. ZM īpaši uzsver, ka pieņemtie grozījumi nenosaka jaunu kārtību jēdzienā «pārtikas uzņēmums», bet tikai to precīzē. «Grozījumi patiešām nosaka, ka turpmāk kā pārtikas uzņēmums tiek klasificēts jebkurš pārtikas aprites posms, gan liels, gan mazs ražotājs vai pārstrādātājs,» skaidro ZM valsts sekretāre Laimdota Straujuma, «taču arī šobrīd jebkurš zemnieks, jebkurš ražotājs — neatkarīgi no tā, vai saimniecībā ir viena vai simts govīs, viens vai simts hektāri, — ir pakļauts stingrām sanitāro normu pārbaudēm gadījumā, ja saražotais produkts ir domāts realizācijai tālāk, respektīvi, nodošanai pārstrādes uzņēmumiem vai tirdzniecībai tirgos.» Ministrijas valsts sekretāre apstiprina, ka jaunā kārtība būs viena visiem ražotājiem un pārstrādātājiem, bet neattieksies uz to produktu primāro ražošanu vai tiem lauciniekiem, kas pienu, gaļu vai citu produkciju ražo tikai pašu patēriņam. Šajā ziņā nekā nav mainījies, toties vienotā kārtība ļaus drošāk kontrolēt lauksaimniecības produktu ražotājus un pārstrādātājus, lai tirgū nonāktu

tikai droša un pārbaudīta pārtika.

Pēc ministrijas vadības uzskata, likuma grozījumi precīzāk nosaka to uzņēmumu un personu loku, kam jāatbild par saražotās produkcijas kvalitāti. «Mūsu galvenais mērķis ir nodrošināt pārtikas drošību un kvalitāti, kas garantētu gan vietējiem patērētājiem, gan mūsu eksportējošo uzņēmumu partneriem ārzemēs to, ka Latvijas pārtika ir pārbaudīta un nepieciešamajai kvalitātei atbilstoša,» akcentē ZM valsts sekretāre. «Šā mērķa labad ir izdarīti grozījumi likumā un, manuprāt, arī nodrošina visa pārtikas ražošanas procesa caurspīdīgumu,» pārliecināta L.Straujuma.

Komentēt likuma izmaiņas «Novadnieks» lūdza Pārtikas un veterinārā dienesta Preiļu pārvaldes vadītāju DIĀNU PASTARĪ. Lūk, ko viņa pastāstīja:

— Visvairāk satraukuma likuma grozījumos izraisīja jēdziens «pārtikas uzņēmums» precīzējums. Iepriekš likumā nebija minēti individuāla darba veicēji. Likums papildināts arī ar jēdzienu «diētiskā pārtika», jo tā sakarā ar savu specifisko sastāvu vai īpašo ražošanas procesu ir skaidri atšķi-

rama no cita veida pārtikas un paredzēta noteiktai lietošanai.

Turpmāk Ministru kabinets noteiks arī ātrās reaģēšanas sistēmas darbību, kas ir pārtikas aprītē iesaistīto personu un kompetento institūciju saskaņota un organizēta informācijas apmaiņa un rīcība gadījumos, kad pastāv tiešs vai netiešs pārtikas radīts risks cilvēku veselībai un dzīvībai.

Papildināts likuma pants par uzņēmumu atbildību par produkcijas nekaitīguma kvalitāti. Dažādas pārtikas nozaru profesionālās asociācijas un biedrības var izstrādāt labas higiēnas prakses vadlīnijas. Patreiz vadlīnijas ir izstrādājuši tikai Latvijas Bruņotie spēki, bet tādas ir vajadzīgas visām profesionālajām asociācijām. Par to pašlaik jau domā arī maizes cepēji. Šī ideja pārņemta no vairāku Eiropas valstu pieredzes. Ja uzņēmums strādā atbilstoši šīm vadlīnijām, tad vairs nav nepieciešamības izstrādāt paškontroles sistēmu.

Ir pieņemti Ministru kabineta noteikumi par augļu un dārzeņu novērtēšanu. Sakarā ar to izdarītas izmaiņas arī pārtikas aprites uzraudzības likumā, kas nosaka,

ka pārtikas un veterinārais dienests var izsniegt apliecinājumu par augļu un dārzeņu atbilstību noteiktiem standartiem. Pārtikas un veterinārajam dienestam uzdots kontrolēt augļiem un dārzeņiem ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietas. Līdz šim ir problēmas, jo marķējums bieži vien netiek tulkots valsts valodā.

Uzskatu, ja būs izstrādātas labas higiēnas prakses vadlīnijas, zemnieku saimniecībām, kuras specializējas konkrētā nozarē, nebūs problēmu darboties. LOŠP izteiktās pretenzijas bija nedaudz pārspīlētas. Ja tiks pieņemti pašlaik projekta stadijā esošie noteikumi par māražotājiem, zemniekiem būs vieglāk. Protams, zemnieku saimniecībās ir jāsakārto telpas, kurās tiek ražota produkcija, kas domāta realizācijai tirgū. Būs dota iespēja tirgoties arī mājās, piemēram, ja ieradīsies ekskursanti, kas vēlēšies iegādāties, piemēram, pašražotus sierus. Pārtikas un veterinārajam dienestam būs vieglāk pārbaudīt higiēnas prasību ieviešanu. Pašlaik diemžēl nākas secināt, ka ne visur tiek ievērotas elementāras higiēnas prasības.

L.Kirillova

IZSTĀDES

«Ja man būtu tā NAUDIŅA...»

No 17. novembra līdz nākamā gada februāra beigām Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja ekspozīciju zālē Preiļu kultūras nama ēkas pirmajā stāvā apmeklētājiem atvērta numismātikas izstāde no muzeja krājumiem.

Kopš seniem laikiem tautā kļīst teikas un nostāsti par apslēptiem naudas podiem, zemē ieraktām lādēm ar neizmērojamām bagātībām. Izrādās, ka ne viss runātais ir pasakas, Latvijas arheologi patiešām ir atraduši lielas vērtības. Tiesa, ne jau zeltu un dārgakmeņus, bet šiliņus, vērdušus, grašus, dālderus un dukātus – kādi nu tie kurā gadsmītā bijuši.

Preiļos skatāmā izstāde ir veltīta Latvijas Republikas proklamē-

šanas 85. gadadienai un sniedz ieskatu gan par visnenāko naudu Latvijas teritorijā (sākot ar dzintaru un romiešu monētām), gan Livonijas ordeņvalsts naudu, kā

arī naudu Latgalē, Krievijas naudu, padomju naudu un naudas zīmēm Otra pasaules kara laikā, līdz mūsdienām un pavisam tuvai nākotnei, kad Latvijā ienāks eiro.

Kā «Novadniekam» pastāstīja Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktore Tekla Bekeša, lielu palīdzību izstādes veidošanā sniegusi novadniece, Latvijā daudziem ļoti pazīstama arheoloģe, vēstures zinātnieci doktore Antonija Vilcāne, kura piedāvāja iespēju restaurēt daudzās monētas, kas bija muzeja krājums. Tagad šī metāla naudiņa izskatās gluži kā jauna.

Izstāde «Ja man būtu tā naudiņa...» izraisījusi lielu skatītāju interesi, īpaši skolēnu vidū. Daudzi muzeja apmeklētāji piedāvā arī savā īpašumā esošās metāla monētas un papīra naudas zīmes.

T.Bekeša atzīst, ka muzeja darbiniekim bijis liels pārsteigums par to, ka vairākiem rajona iedzīvotājiem īpašumā ir patiešām vērtīgas privātkolekcijas.

Muzeja pedagoģiskās programmas ietvaros izstādes apmeklētājiem tiek piedāvāta aizraujoša un interesanta spēle «Nopelni 100 santīmus». Tie spēles dalībnieki, kuri būs pareizi atbildējuši uz visiem muzeja darbinieku sagatavotajiem āķīgajiem jautājumiem, saņem balvas. Tiesa, uz šādām ekskursijām klasēm ir jāpiesakās iepriekš.

Paredzams, ka izstādes noslēgumā nākamā gada februārī uz tikšanos muzejā aicinās numismātikas privātkolekciju īpašniekus no visa rajona. Tad varētu būt skatāmas arī viņu krājumos esošās monētas un papīra naudas zīmes.

Latgales īpatnais tēls – fotogrāfijās

Ja vēl neesat paspējuši aiziet uz Preiļu kultūras namu, kur vairākās otrā stāva zālēs izvietota fotoizstāde «Latvijas fotogrāfi atklāj Latgali», tad noteikti izdriet to. Tikai rēķinieties ar to, ka ar desmit minūšu cauriizskriešanu būs par maz. 300 fotogrāfijas ir to vērtas, lai pakavētos ilgāk un ieskatītos dziļāk – tur var ieraudzīt savu atspulgu Latgales zilajās acīs.

Lūk, ko par Latgales fotogrāfiju izstādi teicis Latvijas Mākslas akadēmijas profesors, mākslinieks Osvalds Zvejsalnieks: — Tā ir Latgale. Tāda ir mūsu šodiena, bagātināta pagātnes atmiņām un nākotnes cerību apstarota. Tās ir uzmetums jeb skice Latgales portretam, nofografētā tautas dziesma – reizē skumja un drastiska. Māras zemes dvēseles atspulgs.

Viņam pievienojas izstādes idejas autors, Preiļu fotogrāfs Igors Pličs: — Fotogrāfijās lieliski atklājas Latgales īpatnā dvēsele. Tie nav tikai krāšņie dabas skati, tā nav tikai Aglona, Latgales Māra un citi ievērojami objekti. Latgales dvēsele ir tās cilvēki. Ko vien vērts ir objektīvā fiksētās

mirkļi, kad divi sirmi vecīši, saplaukšu puņņu pušķi rokās, iet pa ciema ceļu, vai kad bērneli drauskojas ar velosipēdu, vai spēcīgais Latgales vīrs, kas māj sveicienu, stāvot blakus savam traktoram.

Konkursā piedalījās 35 dalībnieki ar 350 darbiem. Liela daļa autoru bija rīdzinieki, pārstāvēti arī Ogre, Jelgava, Jēkabpils, Daugavpils, Rēzekne, Liepāja, Balvi. Preiļu rajonu pārstāvēja Antons Vogulis un Gunārs Vilcāns.

Projekta idejas autors Igors Pličs stāsta:

— Es vienmēr esmu fotogrāfējis, un noteikti nesaprastu sevi, ja fotogrāfijas jomā neizdarītu ko paliekošu. No pirmatnējās domas par konkursa rīkošanu izauga pārlicība, ka kopā ar Latgales reģiona pašvaldībām varētu izdot foto albumu par Latgali, nevis parastu tūrisma ceļvedi ar novada skaistākajiem dabas skatiem, bet laikā izvērstu Latgales portretējumu.

Izstāde ir projekta pirmā daļa. Otrā daļa būs albuma maketa izveidošana, tekstu sagatavošana, bet trešā daļa – albuma izdošana.

Konkursa darbiem netika piešķirtas pirmās, otrās un trešās vie-

● Ances Andersones no Krāslavas fotogrāfija «Lauku sveiciens».

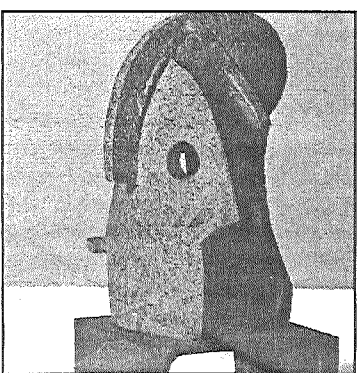
tas. Fotogrāfijas vērtējām divās nominācijās – laureāti un dalībnieki. 18 fotogrāfi saņēma Preiļu rajona padomes un žūrijas komisijas diplomus, pārējie – pateicības rakstus. Prieks par to, ka konkursa ideju uztvēra un par labu esam atzina Preiļu rajona padome, kas arī palīdzēja organizēt un sedza lielu daļu izdevumu.

Lai taptu iecerētais albums, priekšā vēl liels darbs. Mēģināšu sakoncentrēt tajā tādas bildes, lai

cilvēks, kas to atvērs, paskatītos un justu, lūk, tā ir Latgale. Esmu iecerējis braukt uz visiem rajoniem, tikties ar pašvaldību vadītājiem, varbūt izdosies iegūt jaunus skaistus fotogrāfijas. Protams, meklēšu jaukus kadrus arī pats, lai albumā būtu pārstāvēti pilnīgi visi Latgales rajoni.

Mani mazāk interesē fotogrāfija kā māksla, bet gan kā Latgales īpatnība. Šim albumam jāklūst par vērtību.

Daugavpils jauno mākslinieku darbi — «Ezerzemē»

No 1. decembra līdz šī gada beigām Preiļos kinoteātrī «Ezerzemē» mājvietu raduši Daugavpils reģiona mākslinieku asociācijas biedru darbi – gleznas, skulptūras, tēlniecības darbi un keramika.

Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja māksliniece Silvija Berezovska pastāstīja, ka šī interesantā un savdabīgā izstāde veltī-

ta Līvānu mākslas vidusskolas 15 gadu jubilejai (šī skola ir sadarbības partneris Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejam) un Preiļos nonākusi apmaiņas ceļā, jo pretī tika paņemtas Latvijas Mākslas akadēmijas Latgales filiāles studentu gleznas.

Izstādē skatāmi vairāku autoru darbi, uzmanību piesaista Daugavpils reģiona mākslinieku asociācijas priekšsēdētājas Līgas Čibles keramikas veidojumi. Līga ir

daudzu grupu izstāžu dalībniece gan Latvijā un Lietuvā, gan Vācijā un Austrijā, viņas personalizētās bijās Krāslavā, Rēzeknē, Jūrmalā, kā arī Austrijā. Bukletā «Daži dažādi daugavpilieši» Līga par sevi raksta: «Keramika – milzīga atbildība par sevis radīto, jo tas ir materiāls, kas prasa no autora ārkārtīgi nopietnu attieksmi. Tādēļ savos darbos es cenšos izjust

KULTŪRAS ZIŅAS

Klusais laiks – bagāts ar sarīkojumiem

Katrai Adventa svētdienai Preiļu novada kultūras centrs šogad sarīpējis kādu sarīkojumu, Ziemassvētku noskaņām un apercerēm pilnu. Adventa pirmajā svētdienā pie Preiļu skatītājiem nāca teātra «Kabata» vizizrāde «Zem eņģeļa spārna», bet pagājušajā svētdienā teātra studija «Ķimene» stāstīja par to, «Kas notiek klusumā».

Kā «Novadnieku» informēja Preiļu novada kultūras centra vadītājs Guntis Skrimblis, 14. decembrī pulksten 16.00 pilsētas centrā notiks svinīga egles iedegšana, bet pulksten 17.00 kultūras nama telpās tiks atvērtas radošās darbnīcas bērniem, kuri tajās varēs darboties ik dienu līdz 21. decembrim.

Pirmajos Ziemassvētkos, 25. decembrī, savus cienītājus uz koncertu aicina deju kolektīvi «Tālderis» un «Dancari», bet 26. decembrī tradicionālo Ziemassvētku koncertu sniegs deju kopa «Gaida».

Skanēs Sergeja Rahmaninova mūzika

Šogad tiek atzīmēti 130 gadi, kopš dzimis krievu komponists Sergejs Rahmaninovs. Latvijas Krievu biedrības Daugavpils nodaļa ar Krievijas Federācijas ģenerālkonsulāta atbalstu šo jubileju svinēja Daugavpils mūzikas kolektīva 12. decembrī pulksten 18.00 Preiļu kultūras namā koncertu, kurā skanēs Sergeja Rahmaninova skaņdarbi, varēs noklausīties arī preileiši.

Kā «Novadniekam» pastāstīja Latvijas Krievu biedrības Daugavpils nodaļas priekšsēdētājs Sergejs Tolmačovs, apstākļos, kad sabiedrība ir aizrāvusies ar estrādes mūziku, bijušas bažas, vai klasiskie skaņdarbi ies pie sirds klausītājiem. Taču Daugavpilī notikušais koncerts apliecinājās, ka cilvēki alkst arī pēc klasiskās mūzikas.

Rahmaninova mūzikas skaistumu pilnībā atklāj romances, ko izpilda Jeļena Borele un Sergejs Pimanovs. Klausītājos dziļu iespaidu atstāj kora dziesmas, kolektīvu diriģē Jevgēnijs Ustinskovs. Koncerta vadītājs ir Daugavpils teātra aktieris Jurijs Losevs.

Latvijas Krievu biedrības Daugavpils nodaļa ieskatu Sergeja Rahmaninova daiļradē sniegs arī Preiļu, Rēzeknes un Krāslavas skatītājiem.

Paredzams, ka 2004.gada janvārī Preiļos varēs noskatīties Fjodora Tjutčeva jubilejas izrādi, jo šogad šim krievu rakstniekam apritēja 200 gadi, kopš viņa dzimšanas.

dotā materiāla raksturu, īpašības un būtību. Tāpat kā dabā katram elementam ir sava vieta, faktūra, struktūra, ritms. Tās viss ir tikai jāizjūt un jāsaliek, darot to ar mīlestību pret dzīvi, pasauli, mālu. Vienmēr pamanāmi ir arī Mairitas, Induļa un Ivo Folkmaņu un citu dažādo daugavpiliešu darbi. ● Attēlā Ivo Folkmaņa darbs «XXX».

CEĻOJUMS

No 10. līdz 19. septembrim savā gadskārtējā braucienā uz kādu no Eiropas valstīm devās grupa tūristu no Līvāniem. Šoreiz tā bija Francija un tieši Francijas ZR daļa — Normandija un nedaudz arī Pikardija un Elzasa, protams, arī Parīze. Ceļojumu organizēja Līvānu novada pensionāru apvienība, līdzīcinot draugus no Gulbenes, Preiļiem, Jēkabpils, Kokneses. Esam uzticīgi ceļojumu firmai «Relaks Tūre» un gidam Edvīnam Lakstīgalam.

Piedāvājam ceļojuma dalībnieces pensionāres Gaidas Ventas ceļojuma dienasgrāmatu.

Atklājam sev Franciju, iepazīstot tās provinces

Trešdiena, 10. septembris.

Noteiktajā rīta stundā Līvānu autoostā ieripo īpaši komfortabls Belģijā ražots divstāvu autobuss. Saspringtas un uztraucošas atvadas no pavadītājiem, bučas un laba vēlējumi tālajā ceļā. Izrādās, ka ceļotāja Nora pat ir padomājusi par ziediem gidam un ekskursijas organizētājam. Miļi!

Vieta autobusā katram ir zināma jau krietnu laiku iepriekš, jo naudiņa ir atkal krāta visa gada garumā un ir iedibināta tradīcija, ka vieta autobusa atkarīga no iemaksas kārtības.

Visi mūsu draugi no citiem rajoniem jau ir autobusā, Līvānos iekāpj tikai preiļieši un līvānieši. Nīcgalē uzņemam vēl Valentīnu un varam turpināt ceļu uz robežu.

Taču priekš ir īsi — pārbraucot Sventes tiltu, šoferi konstatē, ka jāmaina viena no pakaļējām rieņām. Pēc neilga laika tiek paziņots, ka brauksim tomēr remontētās uz Daugavpili. Gliemeža gaitā sasniedzām Daugavpili, garastāvoklis visiem saplācis. Tas uzlabojas tikai tad, kad saprotam, ka ir uzliktas pilnīgi jaunas rieņas un varam turpināt ceļu. Ceļojuma pēdējā dienā mūsu grupas Jānis atzīst, ka tas viss noticis viņa dēļ — viņš nesot neveiksmes visos braucienos un krietni mūs izsmidzinās, estāstot savus piedzīvojumus citās ekskursijās.

Caur Medumu robežpunktu iebraucam Lietuvā un sākam iepazīšanās rituālu. Ir tādi, kas kopā ceļo jau pat ceturto gadu, bet ir arī tādi, kas viens otru redz pirmo reizi. Katrs cenšas sevi pasniegt tā, lai pārējie viņu atcerētos. Iet jautri. Visiem atmiņā paliek pensionētās skolotājas no Gulbenes — Intas stāstījums. Viņa savā laikā strādājusi par skolotāju Padomju Savienības armijas garnizona bērniem, kurš bija dislocēts Alūksnē. Tagad viņi visi pieauguši un strādā plašās Krievzemes dažādās malās, joprojām tiek uzturēti sakari ar savu skolotāju. Zinot viņas sapni par Franciju, šogad, klases salidojuma laikā, viņi pasniedza kā pateicību savai skolotājai apmaksātu ceļazīmi sava sapņa realizēšanai.

Arī tā notiek! Daudzi noraušam pa aizkustinājuma asarai.

Vakarpusē esam Kalvarijas robežpunktā uz Lietuvas — Polijas robežas. Ak, šīs robežas! Pavādām te 3 stundas, iebraucot pagriežam pulksteņus 1 stundu atpakaļ. Esam Rietumeiropā. Nakts ceļā pa Poliju līdz Gubinai, Polijas — Vācijas robežpunktam.

Ceturtdiena, 11. septembris.

Rīta tualete benzīntankā, brokastis no paša somas, karsta tēja vai kafija un ieturam ceļu uz Berlīni. Pusdienlaikā jau esam Berlīnē. Daudzi no braucējiem ir bijuši Berlīnē padomju laikos, tāpēc

ļoti kārojas redzēt, kā viss ir mainījies pēc Berlīnes mūra krišanas un abu Vācijas daļu atkalapvienošanās. Autobusam jāstāv tam paredzētās stundas, bet mēs ar sabiedrisko transportu gida vadījumā dodamies uz bijušo Austrumberlīni. Tie, kas te ir bijuši, saka, atpazīstot tikai televīzijas torni un pulksteni, kas rāda visas pasaules laiku. Laiks labs un pastaigas soli ejam pa Aleksandra laukumu, apskatām skaisto Neptūna strūklaku, ejam pa Unter den Linden ielu līdz Brandenburgas vārtiem. Mums par lielu nepatīku tieši vārtu priekšā darbojas nenosakāmas atrakcijas — uzstādīta it kā milzīga

bumba, kura sabojā visu skatu, nu gluži kā savulaik Rīgas stacijas laukumā esošie karuseļi. Uz Reihstāga apskati tīri pieklājīga rinda, nevar atļauties to izstāvēt. Apskatām ķeizara Vilhelma memoriālo baznīcu, Potsdamas laukumu un atgriezīamies bijušajā Rietumberlīnes teritorijā, apskatām tā saukto «Eiropas centru» un tā ūdens pulksteni.

Izklīstam pa veikaliņiem, salīdzinām cenas, piena produkti un vīni, šķiet, daudz lētāki, ko nevarētu teikt par kūkām un smalkmaizītēm. Arī drēbes ir nopērkamas salīdzinoši lēti, jo ir septembris un atlaides vasaras precēm. Taču mēs neesam braukuši iepirkties. Pievakarē braucam Francijas virzienā, nakts vēl Vācijā — Hanoverē viesnīcā «Pelikan Vert». Šajā viesnīcā numurā ir mini virtuve ar elektrisko plīti, ledusskapi, traukiem, 2-vietīgi numuri. Ērti!

Piektdiena 12. septembris.

Brokastis viesnīcā un turpinām braukt Francijas virzienā. Braucam cauri Belģijai. Nekādu robežu! Gids mūs sagatavo tam, ko redzēsīm un kam jāpievērš uzmanība Francijā.

Vakarpusē, kad esam nobraukuši apmēram 700 km, iebraucam Amjēnā. Amjēna ir Pikardijas provinces galvaspilsēta ar 132 tūkstošiem iedzīvotāju. Pilsēta skaista, senatnīga ar šaurām ieliņām. Mūsu lielais autobuss iesprūst, taču visi uzturas saprotāši un izdodas atrast vietu, kur apstāties. Divi pasaules kari ir ļoti skāruši šo pilsētu. 1940. gadā izdega apmēram 60% pilsētas, neskarts palika Notre Dames klosteris, kurš tika celts no 1220.-1288. gadam, tagad to sauc par Svētās Dievmātes katedrāli. Amjēnas katedrāle ir lie-

Francija (vispārīgās ziņas)

- ✓ Platība — 547 000 km² (bez aizjūras valdījuma) — tā ir lielākā valsts Rietumeiropā.
- ✓ Iedzīvotāji — 57,7 miljoni.
- ✓ Galvaspilsēta — Parīze.
- ✓ Administratīvais iedalījums — 96 departamenti (ieskaitot Korsiku), 5 aizjūras departamenti, 3 aizjūras teritorijas.
- ✓ Oficiālā valoda — franču.

● Berlīnē pie Brandenburgas vārtiem. Priekšplānā Jolanta Grāvere.

● Berlīnē pie Reihstāga. Priekšplānā no kreisās raksta autore Gaida Venta un Dzidra Ceple.

lākā katedrāle Francijā — klasiskās gotikas paraugs ar bagātīgi izmantotu ornamentiku, kalpojusi par paraugu Ūnes katedrāles celtniecībai Vācijā.

Gar Sommas upes krastu daudz krodziņu. Arī mēs kādā no tiem iebaudām cits ābolu sidru, cits kalvadosu, bet visi noteikti sieru. Joprojām ir pazīstams Šarla de Golla teiciens: «Vai tad ir iespējams pārvaldīt valsti, ja tajā ir tik

ārkārtīgi daudz siera šķirņu?» Pēc dažiem literatūras datiem to ir 400. Tik grūti izdabāt 57,7 miljoniem iedzīvotāju! Plašāk pazīstams ir dažādu šķirņu «Kamambērs». Sieri dominē ēdienos, īpaši salātos, tos pasniedz pie sidra un

● Sidra un kalvadosa degustācija Amjēnas krodziņā Francijā.

kalvadosa.

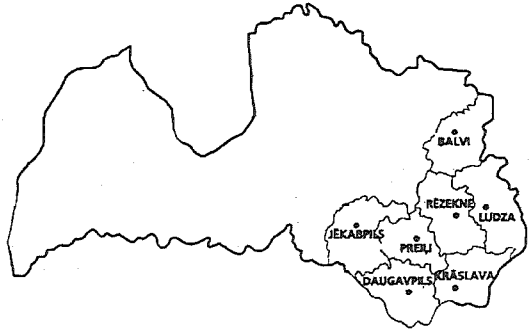
Sidru iegūst no āboliem, bet kalvadosu savukārt no sidra, to divas reizes destilējot. No 200 litriem sidra iegūst 40 litrus 40 grādīga kalvadosa. Turpinot destilēšanu, no 40 litriem iegūst jau 25 litrus 70 grādīga kalvadosa. Mūsu

grupā kalvadosa cienītāju neatradās. Arī Latvijā ražotais sidrs, liekas, ir gardāks.

G.Venta,
Līvānu novada pensionāru
apvienības domes locekle

Turpinājums nākamreiz.

KAIMIŅU RAJONOS

BALVU RAJONĀ

Top pagasta karte

Seši puīši Baltinavas vidusskolas absolventa, ekonomikas zinātņu doktora Viļa Kaša vadībā kopš pavasara veido lielu Baltinavas apkārtnes karti.

Vilim Kašam Baltinava ir dzimtā puse, tāpēc kopā ar vidusskolas direktoru Imantu Slišānu radās ideja ieinteresēt skolēnus par savu pagastu. Direktors projektam ir atvēlējis kabinetu. Tā atslēgas glabājas pie puīšiem, kas veido kar-

ti, un viņi paši dodas turpināt darbu, kad vien ir laiks. Rīvars Carevs, Jānis Hunjakovs, Uldis Krišāns, Armands Ruskulis, Arvis Vilkaite un Valters Ločmelis stāta, ka strādāt katrs iet tad, kad ir brīvs laiks, bet uz kopīgo darbošanas sanāk sestdienās, kad uz Baltinavu atbrauc Vilis Kašs. Tieši viņš Valsts Zemes dienesta arhīvā sameklēja padomju armijas karti, kas sešdesmitajos gados bija slepens dokuments, ar mērogu 1 : 10 000, kurā atzīmēti visi kalni,

meži, ceļi un apdzīvotas vietas. Reljefs laika gaitā nemainās, vienīgi kalni kļuvuši par grants karjeriem un palielinājusies mežiem klātā teritorija, tāpēc puīši datus darba gaitā precizē pēc jaunākajiem Valsts Zemes dienesta materiāliem.

Karti sākumā pārkoņēja un no maziem gabaliņiem sastikēja. Skolas galdnieks izveidoja 2,3 x 2,3 metrus lielu koka planšeti – kartes rāmi. Tad no kartona puikas grieza kartē redzamos objektus, pie-

Pēc lētajiem āboliem stāv rindā

Pūres dārkopības izmēģinājumu stacijas audzētos ābolus Ludzas tirgū iegādāties vēlas daudzi. Lai gan tirgū tiek pārdoti arī citi āboli, pēc Pūres dārkopības augļiem jau no rīta stāv rindā. Tam par iemeslu ir zemās cenas. Mazākie 'Antonovkas' šķirnes āboli maksā 10 santīmus kilogramā, bet skaistu, lielu dažādu šķirņu ābolu kilograma cena nepārsniedz 25 santīmus.

«Ludzas Zeme»

RĒZEKNES RAJONĀ

Briseles nauda Križevnieku oligonam

Nesen tapa zināms, ka Austrumlatgales atkritumu poligona izbūvei no ES programmas ISPA tiks piešķirti 3,27 miljoni latu.

Darbs pie projekta izstrādes tika uzsākts 1998. gadā. Tika izveidota SLA «Austrumlatgales atkritumu apsaimniekošanas biedrība», kurā kapitāla daļas pieder Rēzeknes pilsētas un rajona pagastu, Ludzas pilsētas un rajona pagastu pašvaldībām. Briseles apstiprinājumu par līdzekļu piešķiršanu pašvaldības gaidījušas veselu gadu. Šī gada laikā uzņemti eksperti, kas šībrīdārt koriģēja projektu.

Nākamgad pēc finanšu memo-

randa parakstīšanas Briselē varētu sākt poligona būvniecības darbus Ozolaines pagasta Križevniekos. Kopumā poligona izbūvei nepieciešami vairāk nekā pieci miljoni eiro. Daļu no tiem veido arī pašvaldību līdzfinansējums. Gandrīz visas projektā iesaistītās pašvaldības savas saistības izpildījušas.

Austrumlatgales atkritumu poligona izbūvi paredzēts pabeigt un nodot ekspluatācijā 2006. gada beigās.

Vīrs, kurš audzē vīnogas

Latvijā populāra kļūst vīnogu audzēšana. Arī Viļānos ir cilvēki, kuri savos mazdārzos līdzās jāņogām, upenēm un ērkšķogām au-

dzē vienu no visnenākajiem augiem – vīnogas. Jau 4000 gadus pirms mūsu ēras vīnogas audzēja ēģiptieši.

Viļānietim Pēterim Gilučam ir divi hobiji – bites un vīnogas. No 33 bišu saimēm gan palikušas vairs tikai trīs, toties vīnogulāju skaits krietni lielāks – 15.

Visus darba gadus P.Gilučs veļtījis lauksaimniecībai. Savā dzimtajā pusē Preiļos beidzis lauksaimniecības skolu, vēlāk Smiltenes tehnikumu un Lauksaimniecības akadēmiju. Milestību uz zemi mantojis no tēva – lauku kalēja, kuram bija savs zemes gabals. Pie arkla stājies, būdams vēl desmitgadīgs puīselis.

Par vīnogu audzēšanu interese Pētera kungam bijusi jau sen, taču nav zinājis, kur ņemt stādus. Sep-

mēram, ezerus ar precīzām to kontūrām, līmēja uz stingras pamatnes un piestiprināja ar skatvotāju. Reljefs sāks veidot no zemākā gala – Punduriem. Tad kartu kārtām pamazām vīrsū līmētas vairākas kartona plāksnes, lai izveidotu augstākās pagasta vietas. Puikas spriež, ka pašlaik kartes veidošanai iztērēti apmēram 70 kvadrātmetri kartona. Vēlāk karti špaktelēs, lai kalni izskatās apai kā dabā, un karti krāsos tādās krāsās kā dabā.

Kartes veidošana ir darbietilpīga un prasa lielu rūpību. Puikas atzīstas, ka reizēm pietrūkst pacietības, bet tā atjaunojas, jo darbs ir interesants: var izpētīt Baltinavas pagasta robežas, dabas objektus, mācīties toponīmiskos apzīmējumus, kā arī rūdit raksturu, pārbaudot, vai spēš nākt un strādāt vēl un vēl. Karti iecerēts pabeigt līdz Ziemassvētkiem.

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

Eiropas nauda pilsētas ielām

Jēkabpils dome sekmīgi piedalās projektā konkursos ES strukturālo fondu līdzekļu saņemšanai. Nauda tiks piešķirta ceļu loka rekonstrukcijai pie bijušās Jēkabpils cukurfabrikas, kā arī pie Nikolaja Brīnumdarītāja pareizticīgo baznīcas Zilānu ielā. Objektam Zilānu ielā jau pabeigts rekonstrukcijas darbu projekts. Abās minētajās vietās pārbūves darbus varētu uzsākt jau nākamgad.

ES finansējums atvēlēts arī via-dukta būvei, kas savieno Kurzemes ielu ar tiltu pāri Daugavai. Šo projektu varētu sākt īstenot 2006. gadā.

Jēkabpils slimnīca saņem pelniņu balvu

21. novembrī Jēkabpils rajona centrālajā slimnīcā svinīgi tika atklāta plāksne «Mazulim draudzīga slimnīca». Tā ir sestā slimnīca Latvijā, kas ieguvusi šādu nosaukumu. Plāksne novietota slimnīcas dzemdību nodaļā, tās atklā-

šanā piedalījās Veselības veicināšanas centra, Veselības ministrijas un UNICEF Latvijas Nacionālās komitejas pārstāvji. Viņi vēlēja dzemdību nodaļas kolektīvam izturību turpmākajā darbā, jo plāksnes iegūšana nav tikai gods, bet arī jauni pienākumi. Nodaļas kolektīvs saņēma arī dāvinājumu – Pablo Pikaso gleznas reprodukciju, kurā attēlota māte, kas zīda mazuli, un Annas Kupriņas sarakstīto, nupat izdoto grāmatu «Zīdīšanas ābece». Grāmata būšot labs palīgs darbā ar māmiņām, jo galvenais iemesls, kāpēc tiek piešķirts nosaukums «Mazulim draudzīga slimnīca», ir darbs, ko kolektīvs ieguldījis, veicinot bērnu krūts barošanu.

Jauna akcija — «Stiklam otrs sākums»

1. decembrī divdesmit Latvijas pilsētās, to skaitā arī Jēkabpilī, sākās bezpeļņas organizācijas SLA «Latvijas Zaļais punkts» un pilsetu atkritumu apsaimniekošanas operatoru rīkotā akcija «SOS – Stiklam Otrs Sākums», kas ilgs līdz nākamā gada 1. februārim.

Tā kā decembris un janvāris ir

svētku laiks, kad galdā tiek celti rudenī stikla burkāns noglabātie labumi, nolemts šajā laikā pievērst īpašu uzmanību tieši stikla iepakojumam un motīcēt cilvēkus stikla iepakojumu šķirot, skaidro «Latvijas Zaļā punkta» sabiedrisko attiecību speciāliste Solveiga Ķīkule. – Stikls ir simtprocentīgi pārkausējams materiāls, un tā pārstrādāšanai nepieciešamā enerģija ir par 32% mazāka par to, kas jāpatērē stikla ražošanai no smilts, sodas un kaļķu maisījuma. Lietojot pārstrādātu stiklu, mēs katru gadu pasargājam no pārkausēšanas tonnām smilšu.

Jēkabpilī minētā akcija norisināsies līdzīgi kā iepriekšējā, kuras laikā tika vāktas PET pudeles. Jau atvestas reklāmas uzlīmes, kas būs izvietotas uz atkritumu konteineriem un automašīnām. Kopumā Jēkabpilī papīra, stikla un plastmasas šķirošanai plānots izvietot 64 konteinerus.

Topošās frizieres rādīja jauniegūtās prasmes

Novembra nogalē Jēkabpils va-

● Kurša darbs ietvēra modeļa sameklēšanu, frizūras izveidošanu un tēla radīšanu, kā arī teorētiskās bāzes izstrādi. Visi darbi kopā veidoja vienotu šovu, kas tā dalībnieces priecēja ar krāšņumu un karnevāla iespaidu.

kara vidusskolas zālē ieskaiti kārtoja un savus kurša darbus rādīja 15 bezdarbnieces, kas mācījās četru mēnešu valsts apmaksātos frizieru kursos. Rēzeknes Pieaugušo izglītības un atbalsta centra organizētie kursi turpinās līdz decembra vidum. Tajos jaunās frizieres apgūst profesiju imidža studijas vadītājas Inobates Bogdānes vadībā un iegūs kvalifikāciju «vīriešu un sieviešu friziere». – Mēs saga-

tavojam un pārkalificējam pieaugušos darbam pakalpojumu un servisa iestādēs, jo zināms, ka šis sektors pēc Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā augs visstraujāk, — atzina mācību centra vadītāja Aleksandrīna Binduka. Frizieru kursi valstij izmaksā 4490 latus.

«Brīvā Daugava»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Tiesā – «Atvērto durvju diena»

12. decembrī no pulksten 10.00 līdz 12.00 Preiļu rajona tiesā būs «Atvērto durvju diena». Šāds pasākums Latvijas tiesās tiek rīkots pirmo reizi. Interesentiem tiks piedāvāta iespēja iepazīties ar tiesas kancelejas, arhīva un tiesnešu darbu, kā arī ielūkoties tiesas telpās. Sīkāka informācija un pieteikšanās Preiļu tiesas kancelējā pa tālruni 53-22350.

Preiļu policistu apbalvoja ar personīgo ieroci

4. decembrī, Rīgā Melngalvju namā Valsts policijas 85. gadadienas svinīgajā sarīkojumā Preiļu rajona policijas pārvaldes kārtības policijas atļauju sistēmas grupas galvenais speciālists, ātrās reaģēšanas vienības vadītājs, policijas majors ANATOLIJS TARASOVŠ saņēma augstu apbalvojumu. Iekšlietu ministrs Māris Gulbis viņam (un vēl četriem Latvijas policijas darbiniekiem) pasniedza personīso šaujamieroci.

Šis Anatolijam Tarasovam nav vienīgais augstais darba novērtējums. Dienesta laikā viņš saņēmis 45 apbalvojumus, tostarp vairākkārt apbalvots ar Iekšlietu ministrijas «Goda rakstu», krūšu nozīmi «Par cītību policijā». 1991. gadā A. Tarasovs bija to Latvijas iedzīvotāju vidū, kas aktīvi piedalījās Latvijas Republikas valstiskās neatkarības aizstāvēšanā, ap-sargājot Latvijas televīzijas torni un PSKP arhīvus Rīgā, par ko apbalvots ar barikāžu dalībnieku «Piemīnas zīmi».

LR Iekšlietu ministrijas iestādēs Anatolijs Tarasovs strādā no 1980. gada 1. janvāra. Dienestu uzsāka kā ierindas milicis, bet no 1989. gada janvāra strādā atļauju sistēmā. Rajona policijas pārvaldes apkalpojamajā teritorijā viņš veic 1038 individuālo šaujamieroču īpašnieku īpašumā esošo 1485 šaujamieroču uzskaiti. Tiešie pienākumi tiek apvienoti ar Preiļu rajona poli-

● **Policijas majors Anatolijs Tarasovs personīgo ieroci – Makarova pistoli – saņēma par priekšzīmīgu pienākumu veikšanu, augstiem darba rezultātiem un lielo personīgo ieguldījumu Preiļu rajona policijas pārvaldes personālsastāva audzināšanā.** Foto: M. Rukosjuvs

jas pārvaldes sporta kluba aktivitātēm. Anatolijs bija viens no pirmajiem valstī, kas policijā ieviesa tādu sporta veidu kā tuvcīņa. A. Tarasova sagatavotā un vadītā komanda vairākus gadus pēc kārtas ir izcīnījusi LR Iekšlietu ministrijas tuvcīņas sacensību čempionu titulu. Anatolijs atzīst, ka pašam patīk arī daudzciņas sacensības, kross un sacensības šaušanā, kurās vienmēr tiek

uzrādīti labi rezultāti.

Pateicoties savai fiziskajai, speciālajai un arī morālajai sagatavotībai, vairāk nekā desmit gadus policijas majors ir Preiļu rajona policijas pārvaldes ātrās reaģēšanas vienības vadītājs, izbrauc uz visiem notikumiem, kas saistīti ar ieroču pielietošanu.

Policijas darbinieki svētkos saņēma apbalvojumus un speciālās dienesta pakāpes

5. decembrī **Policijas dienai** veltītajā svinīgajā sarīkojumā vairāki Preiļu rajona policijas pārvaldes darbinieki saņēma apbalvojumus un speciālās dienesta pakāpes, informē policijas pārvaldes preses sekretāre Ināra Mozulčika.

Par priekšzīmīgu dienestu, sa-niegtajiem augstajiem darba rezultātiem un sakarā ar Valsts policijas 85. gadadienu ar krūšu nozīmi «Par cītību policijā» apbalvoti:

■ Preiļu rajona policijas pār-

valdes Preiļu policijas iecirkņa vecākais inspektors, policijas kapteinis Jānis Broks;

■ Preiļu rajona policijas pārvaldes kriminālpolicijas priekšnieka vietnieks kriminālo noziegumu jautājumos, policijas virsseržants Aivars Ančevs.

Saskaņā ar Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu darbinieku ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas reglamentu:

■ policijas virsleitnanta speciālā dienesta pakāpe piešķirta policijas leitnantam, Preiļu rajona policijas pārvaldes kriminālpoli-

cijas ekonomiskās policijas grupas sevišķi svarīgu lietu inspektoram, policijas leitnantam Jānim Smilškalnam;

■ policijas leitnanta pakāpe piešķirta policijas pārvaldes kriminālpolicijas pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas speciālistam, policijas virsnieka vietniekam Jānim Krivānam;

■ policijas leitnanta pakāpe piešķirta policijas pārvaldes kriminālpolicijas pirmstiesas izmeklēšanas nodaļas speciālistam, policijas virsnieka vietniekam Aināram Kursišam.

POLICIJAS ZIŅAS

Sabojāts mobilais telefons

1. decembrī Preiļu rajona policijas pārvaldē tika saņemts iesniegums par to, ka Preiļu 1. pamatskolas garderobē tika sabojāts 1990. gadā dzimušajai Agnesei piederošais mobilais telefons, kas bija atstāts mēteļa kabatā. Īpašniecei nodarīts materiālais zaudējums 45 latu apmērā. Policija noskaidro lietas apstākļus.

Līvānos apzagti elektrosadales skapji

1. decembrī konstatēts, ka Līvānos pie vairākām neapdzīvotām mājām uzlauzti elektrosadales skapji, nozagti automātiskie slēdži un elektrokabeļi, kas pieder Austrumu elektrisko tīklu Līvānu iecirknim.

Sīlukalnā konstatēta elektrības vadu zādzība

4. decembrī saņemts iesniegums par to, ka Sīlukalna pagastā no elektrolīnijas, kas pieder Austrumu elektrotīkliem, nozagti elektrības vadi 2300 metru garu-

mā. Uzņēmumam nodarīts materiālais zaudējums 868 latu apmērā.

Uzbrauca gājējam

5. decembrī Līvānos, vadot automašīnu BMW 320, 1980. gadā dzimušais Dainis uzbrauca negaidot uz ceļa braucamās daļas uzgājušajam 1959. gadā dzimušajam Ēvaldam. Virietis ar satiksmes negadījumā gūtajām traumām medicīniskās palīdzības sniegšanai tika nogādāts Jēkabpils slimnīcā.

Sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli

✓ 6. decembrī Līvānu ieda votājs, 1955. gadā dzimušais Isakis, būdams alkohola reibumā mājās sarīkoja ģimenes skandālu par ko tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

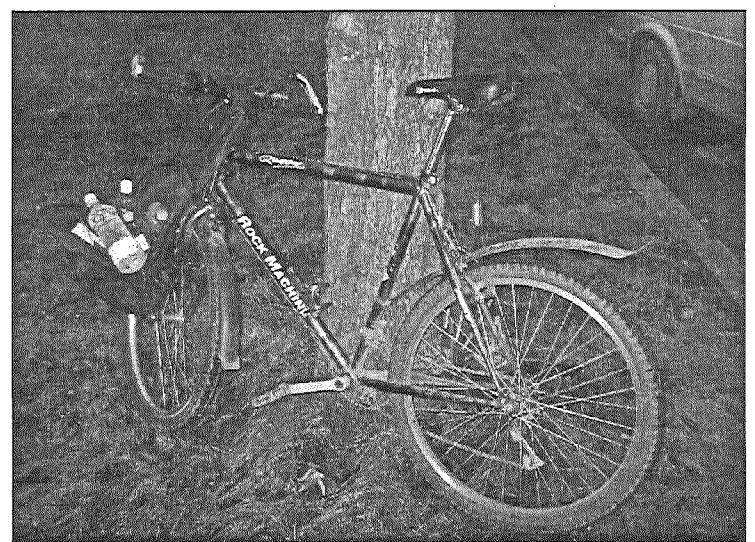
✓ 8. decembrī 1976. gadā dzimušais Arnis, 1980. gadā dzimušais Māris un 1980. gadā dzimušais Rinalds, būdami alkohola reibumā, Līvānu policijas iecirkņa telpās nepakļāvās policijas darbinieku likumīgajām prasībām.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Ceļu policija gada nogalē rīkos reidus

Ceļu policija, līdzīgi kā Jāņos, arī gada nogalē plāno strādāt iestiprinātā režīmā, un policijas dienesta specrota laikā no 24. decembra līdz 2. janvārim visā Latvijā rīkos reidus. Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks Visvaldis Puķītis BNS pavēstīja, ka policistu aktivitātes gada nogalē ir orientētas nevis uz tiem iedzīvotājiem, kuri ievēro satiksmes noteikumus un dodas ciemos pie radiem vai draugiem, slē vai citādi atpūsties, bet gan uz likuma neievērotājiem, īpaši jauniešiem, kuri iecerējuši šīs desmit dienas pavadīt iereibuši.

Atrasta bezsaimnieka manta – velosipēds un soma ar alkoholu un cigaretēm

● 3. decembrī, veicot profilaktiskus pasākumus, policijas darbinieki pie Preiļu tirgus aiz žoga atrada bezsaimnieka mantu – kalnu velosipēdu «ROCK MACHINE» un somu, kura bija pakārtā uz velosipēda stūres. Somā bija trīs viena litra pudeles ar caurspīdīgu šķirdumu, kuram bija izteikta alkohola smaka, kā arī 10 paciņas cigarešu «Leningrad» un 10 paciņas cigarešu «Prima Nevo». Kam pieder velosipēds, pagaidām vēl nav noskaidrots.

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

SPORTS, KONKURSS

Jaunie Preiļu novada čempioni volejbolā — «Latvijas valsts meži» un «Policija»

6. decembrī beidzās Preiļu novada atklātais čempionāts volejbolā, kuru organizēja un sponsorēja Preiļu novada dome. Sogad čempionāta ietvaros spēlēja septiņas vīriešu komandas un četras sievietes komandas.

Vīriešu konkurencē par godalgotām vietām cīnījās: «Latvijas valsts meži», «Preiļu siers», «Riebiņi», «Rušona», «Anda Optec» (Līvāni), «Jersika» un viena komanda no Daugavpils, kura čempionātā piedalījās ārpus konkursa. Sieviešu konkurencē par uzvaru cīnījās: «Preiļu Valsts ģimnāzija», «Policija», «1. pamatskola» un «Daugavpils» komandas.

Čempionāta izspēles kārtība paredzēja izspēlēt divus apļus un pēc šo apļu kopvērtējuma veidot pusfināla pārus, kuros komanda, kas ieguva pirmo vietu, tiktos ar komandu, kura ieguva ceturto vietu, savukārt komanda, kura ieguva otro vietu, tiktos ar komandu, kura ieguva trešo vietu.

Apļu spēles beidzās 30. novembrī un to kopvērtējuma rezultāti izskatījās šādi:

vīrieši					
Anda Optec	12	10	2	36-9	22
LVM	12	7	5	25-13	19
Riebiņi	12	6	6	20-19	18
Preiļu siers	12	5	7	17-24	17
Rušona	12	2	10	7-30	14
Jersika	12	0	12	0-36	12
Daugavpils	12	12	0	36-5	24
sievietes					
Policija	6	5	1	15-8	11
Daugavpils	6	4	2	16-7	10

● Sieviešu konkurencē Preiļu novada volejbola čempionātā uzvarēja komanda «Policija». No kreisās: Dace Liniņa, Līga Petrova, Edīte Birīte, Inta Lozda, Inga Ivanova, Jeļena Terentjeva, Oksana Šņepste.

● Komanda «Latvijas valsts meži» — pirmās vietas vīriešu konkurencē ieguvēja. Pirmajā rindā no kreisās: Kaspars Dzenis, Māris Matisāns, Gunārs Laganovskis, Edgars Griķis. Otrajā rindā no kreisās: Edgars Upenieks, Jānis Klaužs, Ilmārs Madelāns, Jānis Bernāns.

PVĢ	6	3	3	13-11	9
1. pamatskola	6	0	6	1-18	6

Līdz ar to tika izveidoti pusfinālpaŗi, kuros vīriešiem tika fiksēti šādi rezultāti: «Anda Optec» — «Preiļu siers» 3:0, «Latvijas valsts meži» — Riebiņi 3:0. Finālā tikās «Anda Optec» un «Latvijas valsts meži» komandas, savukārt Riebiņi un «Preiļu siers» cīnījās par trešo vietu.

Sievietēm pusfinālā beidzās ar šādiem rezultātiem: «Policija» — «1. pamatskola» 3:0, «Preiļu Valsts ģimnāzija» — Daugavpils 3:1. Līdz ar to finālā tikās «Policija» un «Preiļu Valsts ģimnāzija» komandas, savukārt cīņā par trešo vietu tikās «Daugavpils» un «1. pamatskola» komandas.

6. decembrī pirmās volejbola laukumā devās «Daugavpils» un «1. pamatskolas» sievietes komandas, lai noskaidrotu trešās vietas ieguvējus. Sīvas cīņas nesanāca, jo «Daugavpils» komanda bija stipri pārliecinošāka un svinēja uzvaru ar rezultātu 3:0 (25:11, 25:11, 25:13). Nākamās laukumā spēlēja par trešo vietu devās «Preiļu siers» un «Riebiņi» vīriešu komandas. Spēle bija ļoti nervoza, tomēr pirmajos divos setos uzvaras svinēja «Riebiņi» 25:22 un 25:23. Nākamajos divos setos situācija mainījās, un uzvaru svinēja jau «Preiļu siers» 27:25 un 25:14. Izšķirošajā piektajā setā uzvaru izrāva «Riebiņi» 17:15 un kļuva par trešās vietas ieguvējiem.

Pēc neliela pārtraukuma laukumā izgāja sievietes finālspēles dalībnieces «Policija» un «Preiļu Valsts ģimnāzija». Pirmajā setā spēle gāja punktā punktā, tomēr veiksmīgāka izrādījās «Policija» 25:23. Otrajā setā «Policija» sāka spēlēt pārliecinošāk un svinēja uzvaru ar rezultātu 25:18. Trešajā setā «Policija», kontrolējot spēles gaitu, guva uzvaru ar rezultātu 25:21, bet visā spēlē ar rezultātu 3:0.

Uzreiz pēc sievietēm laukumā devās «Latvijas valsts meži» un «Anda Optec» komandas, lai noskaidrotu, kurš no viņiem būs jaunais čempions. Pirmajā setā «Anda Optec» demonstrēja pārliecinošu spēli un guva uzvaru ar rezultātu 25:12. Otrajā un trešajā setā «Latvijas valsts meži» spēja izlīdzināt rezultātu un izrauties priekšā, gūstot setos uzvaras ar rezultātu 26:24 un 25:20. Savukārt ceturtajā setā «Anda Optec» panāca «Latvijas valsts mežus» un uzvarēja setā ar rezultātu 25:21. Piektajā setā cīņa noritēja punktā punktā, tomēr veiksmīgāka izrādījās «Latvijas valsts mežu» komandai, jo viņi spēja izraut uzvaru setā ar rezultātu 22:20 un visā spēlē ar rezultātu 3:2.

Līdz ar to vīriešu konkurencē pirmo vietu ieguva «Latvijas valsts meži», otrie «Anda Optec», bet trešie «Riebiņi». Sieviešu konkurencē pirmo vietu ieguva «Policija», otrajā vietā «Preiļu Valsts ģimnāzija», bet trešajā «Daugavpils».

Apbalvošanas ceremonijā pirmo triju vietu ieguvēju komandas tika apbalvotas ar medaļām un diplomiem. Katrā no pirmo triju vietu ieguvēju komandām tika apbalvoti arī labākie spēlētāji un tie bija: vīriešiem «Latvijas valsts meži» komandā Ilmārs Madelāns, «Anda Optec» komandā Arturs Pfafrods, «Riebiņi» komandā Andris Pastars; sievietēm «Policija» komandā Oksana Šņepste, «Preiļu Valsts ģimnāzija» komandā Jekaterina Akentjeva un «Daugavpils» komandā Larisa Kaširina.

Abonēšana ar atlikto maksājumu!

To jau izmanto daudzi lasītāji!

ABONĒŠANAS KARTĪTE

Lūdzu noformēt «Novadnieka» abonementu:

Vārds _____

Uzvārds _____

Personas kods _____

Saņemšanas adrese _____

LV-53

Tālrunis _____ (mājās) _____ (darbā) _____ (mob.t)

Eksemplāru skaits _____

Abonēšanas termiņš — 2004. gada

Janvāris	Februāris	Marts	Aprīlis	Maijs	Jūnijs
Jūlijs	Augusts	Septembris	Oktobris	Novembris	Decembris

Vēlos maksāt redakcijā _____ jā nē

Vēlos katru mēnesi saņemt rēķinu par abonēšanu jā nē

_____ (paraksts)

2003. gada _____

Lūdzu, aizpildiet kartīti drukātiem burtiem!

Uzmanību! Zīmējumu konkurss!

«Mani sapņu Ziemassvētki»

«Novadnieks» aicina skolēnus un pirmsskolas vecuma bērnus piedalīties zīmējumu konkursā «Mani sapņu Ziemassvētki». Zīmējumu izpildes tehnika pēc brīvas izvēles, zīmējuma lielums — pastkartes formātā.

«Novadnieka» pieaicinātais Rūķītis izvēliesies vis vis vis jaukāko zīmējumu. Rūķītis noteiks labāko darbu šādās vecuma grupās: pirmsskolas, sākumskolas, pamatskolas un jauniešu. Rūķītis nāks ar konfekšu tūtu labākajiem zīmētājiem, darbiņi būs skatāmi svētku izstādē.

Iesūtīt zīmējumus, jānorāda autora vārds, uzvārds, klase vai gadu skaits (tiem, kas neiet skolā), kā arī adrese.

Zīmējumu konkursam «Mani sapņu Ziemassvētki» iesūtāmi pēc šādās adreses: Laikrakstam «Novadnieks», Brīvības iela 14, Preiļi, LV — 5301 līdz šī gada 20. decembrim (pasta zīmogs).

Basketbolā pagaidām veicas tikai zēnu komandai

Latvijas jaunatnes basketbola līgas ietvaros kārtējās spēles aizvadījušas Preiļu zēnu un meiteņu komandas.

1991. g. dz. zēnu komanda aizvadīja piecas spēles un trijās no tām svinēja uzvaras. Spēlē ar Viļāniem tika gūta uzvara ar rezultātu 47:24 (Mārtiņš Zarāns — 14 punkti), spēlē ar Krāslavu Preiļu komanda vēlreiz svinēja uzvaru, šoreiz ar rezultātu 50:35 (Jānis Zarāns — 14 punkti), savukārt trešā uzvara tika gūta spēlē ar Daugavpils komandu 57:24 (Jānis Kokins — 16 punkti). Samierināties ar zaudējumu nācās spēlēs ar Rēzeknes komandu 30:46 (Jānis Rubenis — 16 punkti) un Madonas komandu 36:61 (Jānis Rubenis — 17 punkti).

1989. g. dz. meiteņu komanda aizvadīja četras spēles un visās zaudēja ar sekojošiem rezultātiem: Jelgavas komandai 41:64 (Elīna Poplavska — 12 punkti), «Rīdzene 2» komandai 21:62 (Alīna Baranova — 8 punkti), Talsu komandai 39:61 (Alīna Baranova — 13 punkti) un Kandavas komandai 48:67 (Ilona Skutele un Zane Ceriņa guva pa 12 punktiem).

1990. g. dz. meiteņu komanda aizvadīja piecas spēles un uzvaru svinēja tikai spēlē ar «TTP 3» komandu 22:13 (Daira Rozentāle — 8 punkti). Samierināties ar zaudējumiem nācās spēlēs ar Jelgavas komandu 8:82 (Dace Bernāne — 4 punkti), ar «Rīdzene 2» komandu 17:57 (Daira Rozentāle — 6 punkti), ar Talsu komandu 24:43 (Baiba Volante un Madara Casno guva pa 6 punktiem) un Kandavas komandu 10:65 (Inna Prokofjeva — 3 punkti).

V.Ozoliņš

Vai jūs piedalīsieties Ziemassvētku labdarības akcijās?

Silvija Stankeviča, Vecvārkaņas iedzīvotāja:

— Labdarības akcijas es vērtēju pozitīvi. Pati vēl neko konkrēti neesmu izlēmusi, tomēr ir doma piedalīties Preiļu sieviešu kluba rīkotajā akcijā. Vēl gan neesmu noskaidrojusi, kas klubam padomā šogad, zinu, ka iepriekš tika adītas un mazuļiem dāvinātas zeķītes. Kad gan, ja ne Ziemassvētkos, ir istais laiks darīt cilvēkiem labu?..

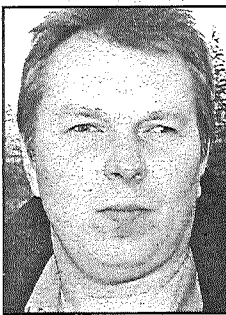
Janina, Preiļu iedzīvotāja:

— Noteikti piedalīšos, tāpat kā citus gadus. Bērni auga, drēbītes kļuva mazas, atdevu tās tiem, kas dzīvo trūkumā. Nedomāju, ka laba darīšanai būtu jāgaida Ziemassvētki vai kādas īpašas akcijas, palīdzēt vajag visu laiku. Pagaidām nemaz nejutu, ka nāk svētki, — sniega nav un arī pilsēta nav sagatavota, tāpat arī par labdarības akciju rīkošanu neko neesmu dzirdējusi.

Ainārs Krastiņš un Ilona Hofmane, Jēkabpils iedzīvotāji:

— Pagaidām nevienā labdarības akcijā neesam piedalījušies. Nav arī dzirdēts, ka Jēkabpilī tiktu kaut kas tamlīdzīgs rīkots. Droši vien palīdzēt vajadzētu visu laiku, ne tikai svētkos. Mēs laimā varētu atdāvināt drēbes, kas palikušas par mazu.

Igors Kolosovs, Preiļu bērnu un jauniešu centra darbinieks:

— Par labdarības akcijām man ir ļoti pozitīvs vērtējums. Kopā ar ģimeni daudzreiz esam piedalījušies telefonakcijās, tā ziedojojam naudu konkrētam mērķim. Tādā veidā nesen atbalstījām arī zēnu, kuram bija nepieciešami līdzekļi operācijai, lai atjaunotu dzirdi. Mani neietekmē tas, ka tagad nāk Ziemassvētki. Ja kādam vajag palīdzēt, to daru jebkurā laikā. Ar mantu vākšanu labdarībai nekad neesmu nodarbojies.

Laima Sondore, Preiļu mākslas un mūzikas skolas pasniedzēja:

— Pagaidām nejutu, ka tiktu gatavotas labdarības akcijas. Laikam mēs aizmirstam, ka cilvēkiem vajag palīdzēt visa gada garumā. Pirms svētkiem iznāk tāda kā izrādīšanās. Man vispār nepatīk šī skaļā spēlēšana un grabināšana, pirms Ziemassvētkiem tas kaitina. Būtu skaisti, ja mēs varētu dzīvot saskaņā ar gada ritumu. Laikam jau sabiedriskajām organizācijām vajadzētu būt aktīvākām. Droši vien pirms svētkiem arī mūzikas skolas audzēkņus lūgs, vai mēs nevarētu kādu labdarības koncertu sarīkot.

L. Kirillova

Foto: M. Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS

Baltijas Tranzītu banka

ZIEMĀ PLUS?

Ziemassvētku depozīts

no 19.11.2003.
līdz 18.01.2004.

visās
"Baltijas
Tranzītu
bankas" filiālēs

Līdz 5% PLUS DĀVANA

Noguldot depozītā LVL 1000 un vairāk -
Classic, Gold vai Platinum KREDĪTKARTE
bez gada maksas.

PĀRDOD kvalitatīvus, mazlietotus «Electrolux» LEDUSSKAPJUS no Zviedrijas, dažāda tilpuma saldētavas, divkameru lielleidusskapji, vēsuma skapji.

Zemas cenas, atlaides, kredīts vairumā un mazumā.

Veikalā «Lietota sadzīves tehnika» Ogrē, Druvas ielā 8, tālr. 5024050, 9284518.

«NIKO-LOTO» pērk un pārdod privatizācijas un kompensācijas sertifikātus un LOMBARDS izsniedz kredītu pret ķilu katru dienu
Līvānos, Stacijas ielā 1. Tālr. 6780843, 5342332, 5341221 (vakaros).
Preiļos (tikai sertifikāti), Raiņa bulv. 15. Tālr. 5307068, 5323024 (vakaros).

Latgales Finanšu un investīciju kompānijas Preiļu filiāle piedāvā pensionāriem:

✓ aizdevumus bez ķīlas, ✓ līzingu bez pirmās iemaksas. Pērk sertifikātus.

Preiļi, Raiņa bulvāris 19, 8. kab. Līvānos (tikai otrdienās, iepriekš jāpiezvana) kultūras nama ēkā. Tālr. 5324164, 9142145.

Z/s «Āres» iepērk cūkas, zirgus, govīs, jaunlopus.

Formē subsidiijas.

Tālr. 53-55658, 9140591.

SIA «AIBI» pērk zirgus, liellopus, jaunlopus, aitas.

+12%, +18%.

Tālr. 48-71185, 48-71804, 9478728, 9445135.

Pārdod

VW Passat Variant (1993.g., 2.0) rezerves daļas. Tālr. 5936295;

VW Jetta (1.6, 1983.g., TA 11.04) labā stāvoklī. Tālr. 6356355;

VAZ-21033 labā stāvoklī. Tālr. 53-22930;

dīvas jaunas ziemas riepas bez diskām, riepu nr. 165-13/6, 45-13, modelis AN 168y. Tālr. 5321535;

Iopbarības miltus ar piegādi. Tālr. 5339501 vakaros.

Meklē darbu

veic iekšējos apdares darbus un remontu ar visu veidu materiāliem. Tālr. 9975770.

PĒRK
ZEMI PIE EZERA
Samaksa tūlītēja. Bez starpniekiem
Tālr. 9659635

PĒRK zāgbaļķus, papīrmalku, finieri, sīkbaļķus, cirsma un mežus īpašumā.
Tālr. 9148290.

REKLĀMDEVĒJU IEVĒRĪBAI!

Visiem sludinājumiem un reklāmām, kas tiks ievietoti «NOVADNIEKĀ» 24. un 27. decembrī, piedāvājam

20%
atlaidi.

Reklāmas jāiesniedz «Novadnieka» reklāmdaļā Brīvības ielā 14, Preiļos līdz 18. decembrim.
Tālr. 5307057.

SIA «Ranko» iepērk mājlopus dzīvsvār.

Samaksa tūlītēja.

Tālr. 42807, 9161121.

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona bērnu un jauniešu centrs

◆ No 8. līdz 12. decembrim Rūķu nedēļa namiņā. Izstāde «Jautrais rūķītis». 11. decembrī no pulksten 14.00 līdz 17.00 Rūķu darbnīcas.

◆ 10. decembrī pulksten 10.00 vides izglītības konkurss «Protu, varu, daru».

◆ 12. decembrī pulksten 10.00 konkurss «Erudīts» rajona izglītības iestāžu 10. - 12. klašu skolēniem.

Preiļu Nevalstisko organizāciju atbalsta centrs

◆ 18. decembrī pulksten 17.00 sarīkojums sabiedriskajām organizācijām «Ziemassvētku brīnumu gaidot».

Kinoteātris «Ezerzeme» Preiļos

◆ 10. un 11. decembrī pulksten 20.00 komēdija «Saldie 17».

◆ 12., 14. un 15. decembrī pulksten 17.30 un 20.00, 16., 17. un 18. decembrī pulksten 20.00 fantastika «Matrīks - revolūcija».

Latvijas rasols ir Ginesa rekordu grāmatā!

«Lielāko rasolu, kura svārs bija 3277 kg, savā 10 gadu jubilejā pagatavoja uzņēmums Spilva (Latvija) 2002. gada 1. septembrī starptautiskajā izstāžu centrā «Kīpsala Rīgā», teikts 111. lpp. grāmatā Ginesa rekordi 2003.

To, ka Spilvas pagatavotie salāti ir varenākie, kādus jebkad pieredzējuši šī planētā, apliecina ne vien nesen tirdzniecībā nonākusī grāmata Ginesa rekordi 2003, bet arī sertifikāts, ko uzņēmums šoruden saņēma no «Guinness Worlds Records Ltd» (GWR) Londonā.

Lai šis Ginesa rekords tiktu reģistrēts, bija jāievēro virkne noteikumu. GWR reglamentēts, ka sastāvdaļas jāgriež ar nazi, neizmantojot mehāniskas palīgierīces, rekorda mērījums jāveic rekorda nozarē strādājošam, kvalificētam speciālistam divu liecinieku klātbūtnē. Rekorda auten-

tiskumu jāapliecina ar oficiāliem ziņojumiem, kā arī rekorda uzstādīšanas procesu ilustrējošiem materiāliem.

Šī rekorda aprakstā, papildus rasola sastāvdaļu apjomiem un tovera izmēriem, minēts: «Pie rasola notiesāšanas ķērās ap 4500 svinību dalībnieku, kas to pieveica neticamā ātrumā — 30 minūtēs. Milzu rasola sagatavošana un notiesāšana prasīja tikai 9 stundas.»

Atgādināsim, ka rasola pagatavošanai tika izmantoti: 500 kg «Rosola majonēzes», 940 kg vārītu kartupeļu, 340 kg vārītu burkānu, 560 kg desas, 6000 vārītu olu, 200 kg konservētu zaju zirņi, 310 kg marinētu gurķu, 15 kg sāls

3277 kg smagā rasola griešanā vienlaicīgi piedalījās 120 cilvēki, bet viesus apkalpoja vēl 140 cilvēki no 8 sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem.